

İşçiler ve Kürtler

06.01.2022
AYDEMİR GÜLER

"Sosyalist hareket Kürt emekçileri ile Kürt mülk sahibi sınıfların üyelerini tek bir bütünün parçaları olarak kabulmemeli. Kürt emekçilerin sosyalizm mücadelesine örgütlenmesi bugün en acil iştir."

Marksizm ve sosyal-şovenizm - H. Fırat

SİP-TKP gibi reformist çizgideki bir partinin, EMEP ve Sol Parti gibi reformist sol partilerle ittifaka gidip de reformist sol çizgideki HDP ile ittifaktan kaçınmasının tek ger-

çek açıklaması, ulusalcı bir "misyon" ile hareket ediyor olmasında saklıdır.

Sosyalizm, sınıf, sınıf dinamiği vb. söylemler ise bu "misyon"u sözde leninist bir tül altında gizlemek içindir. Bu-

nun böyle olduğunu, Aydemir Güler'in yazısını izleyen son bir haftanın olayları şimdiden tüm açıklığıyla gözler önüne sermiş bulunmaktadır.

s.12

Sosyalist
Siyasal Gazete

Sayı: 2022 / 03
17 Ocak 2022

Kızıl Bayrak

kizilbayrak60.net

Metal TİS sürecinin ardından...

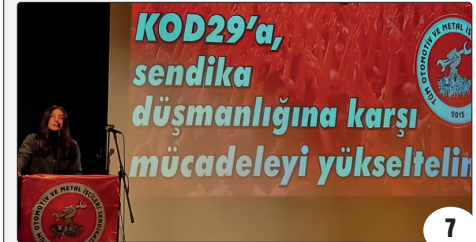
Aşılması gereken eşik

5

Metal işçilerinin haklı mücadelesi gölgelenemez!

Birleşik Metal yönetimi sessizliğini bozdu, sefalet sözleşmesine sahip çıktı, Çimsataş işçilerini ve destek verenleri hain ilan etti.

7

Sinbo Direnişi'nin "1. Yıl Etkinliği"

Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nın gündür çalışmalarını sürdürdüğü, Sinbo Direnişi'nin 1. yılı etkinliği başarıyla gerçekleştirildi.

10

Tarikat yurtları mı düzenin karanlık tuzakları mı?

Tıp fakültesi öğrencisi Enes Kara'nın yaşamına son vermesi, birer gericiilik yuvası olan tarikatlar sorununu birkez daha gündeme getirdi.

Kazakistan halk hareketi ve dersleri - D. Meriç

s.16

Ukrayna krizi ve güç odakları - A. Vedat Ceylan

s.18

Metal TİS sürecinin ardından...

Aşılması gereken eşik

Onbinlerce metal işçisinin çalışma ve yaşam koşullarını belirleyen MESS Grup TİS süreci, ihanet sözleşmesine atılan imzalarla sona erdi. TİS sürecinden yansıyanlar sınıf hareketinin bugünü ve geleceği açısından önemli veriler ortaya koydu.

MEVCUT SENDİKAL DÜZEN PARÇALANIP ATILMALIDIR!

MESS Grup TİS süreci başından sonuna değin, tüm kesimleriyle mevcut sendikal düzenin sınıf hareketinin önündeki en büyük engellerden biri olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi. Gün be gün derinleşen ekonomik-mali krizin yükünün hayat pahalılığıyla, eriyen ücretlerle, ağır çalışma ve yaşam koşullarıyla işçi ve emekçileri perişan ettiği bir dönemde imzalanan ihanet sözleşmesi, bu olgunun tartışmasız bir belgesi oldu.

TİS sürecinin ilk evrelerinde, metal işçilerinin biriken öfke ve huzursuzluğunun basıncıyla hamasi mücadele nutukları atan, sözde eylem ve grev kararları alan işçi kahyaları kendilerinden beklemediği bir gece yarısı ihanet belgesinin altına imza attılar. Hemen ardından, rakam oyunları ve karmaşık veriler eşliğinde satış belgesini "kazanım" olarak sunma arsızlığını sergilediler. Böylece Türk Metal'den Birleşik Metal'e, metal sendikalarının başına çöreklenmiş bulunan bürokrat takımı bir ihanet defterini daha kapatmış oldular.

Bu utanç verici ihanet karşısında metal işçileri için de yeni bir sayfa açılmış bulunuyor: Metal işçileri önümüzdeki süreçte ya bu hain takımı sırtlarında taşımaya devam edecekler ve ödedikleri bedel her geçen gün ağırlaşacak ya da parçalayıp atarak önlerini açacaklar.

AŞILMASI GEREKEN EŞİK: EDİLGENLİK VE ÖRGÜTSÜZLÜK

Metal işçileri son TİS sürecini krizin ağır faturası ve MESS'in kölelik dayatmaları ile karşıladılar. Mevcut koşullar altında bunalan ve öfke biriktiren metal işçileri, sendika bürokratlarının çöpe dönen

sözleşme taslaklarının revize edilmesi talebini öne çıkardılar.

Ancak, sınıflar arası mücadelede talep etmek ile talepler için harekete geçmek iki ayrı şeydir ve gelişmelerin seyrini belirleyen en kritik halkayı oluşturmaktadır. Metal işçileri nezdinde sınıfın genelini kesen en temel sorun alanı da budur. Evet, işçi sınıfının genelinde olduğu gibi metal işçileri arasında da büyük bir hoşnutsuzluk yaşanmaktadır. Düşük ücretler, hayat pahalılığı, ağır çalışma koşulları, sermayenin kölelik dayatmaları, sermaye devletinin çok yönlü baskıları ve zorbalığı işçi sınıfını gün be gün bunaltmakta, bu durum en yaşamsal taleplerin işçi sınıfı içerisinde giderek yüksek sesle dillendirilmesine yol açmaktadır. Tam da bu noktada sorun, mevcut edilgenliğin aşılammaması, "öfkeli ve tepkili" bir konumda kalınmasıdır.

Dönem dönem metal işçileri hem sefalet koşullarına hem sermayenin dayatmalarına hem de sendikal düzenin kuşatmasına karşı çıkış arayışı içerisinde girmektedir. Bunun en çarpıcı örneği 7 yıl önce yaşanan Metal Fırtına olmuştur. Son olarak Çimsetaş işçilerinin ortaya koyduğu inisiyatif de bu arayışın bir yeni örneğidir. Lakin, bilinç ve örgütlenme düzeyindeki belirgin zayıflık aşılammadığı içindir ki, gerek sınıf hareketinin geneli gerekse metal işçilerinin mücadelesi açısından kazanımlar elde etmek, hareketi yeni bir düzeye sıçratmak ve kalıcı mevziler yaratmak mümkün olamamaktadır. Nitekim, bilinç ve örgütlenme planındaki bu belirgin zayıflık, metal işçilerinin "öfkeli ve tepkili" konumdan sıyrılıp harekete geçtiği Metal Fırtınası döneminde bile hareketin ileriye taşınmasını güçleştirmiş, hareket geri çekildiğinde metal işçilerinin somut mevzilerden yoksun kalmasına yol açmıştır.

ÖNCÜYE DÜŞEN GÖREVLER

Buradaki "öncü" tanımıyla, başta sınıf devrimcileri olmak üzere işçi sınıfına politik-örgütsel açıdan önderlik etme iddiasını taşıyan örgütlenmelere işaret

ediyoruz. Bu bağlamda yeni dönemde öncüye düşen görevler şu başlıklar altında toparlanabilir:

- Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da, özellikle kriz koşullarının ağırlaştığı günümüz Türkiye'sinde sınıfın en yakıcı sorunlarını ve taleplerini kurulu düzenle bağlı içerisinde ve bir mücadele programı çerçevesinde sistematik şekilde öne çıkarmak. Buradan hareketle sınıfın yüzünü dönebileceği politik odaklar haline gelebilir.

- Sadece TİS süreçlerinde değil, gündelik olarak işçi sınıfının yaşadığı örgütsüzlük ve dağınıklık karşısında "örgütlenme seferberliği" ile hareket etmek, fabrika ve işyeri komitelerinin inşası doğrultusunda azami çabayı harcamak.

- İşçi sınıfı içerisinde henüz öncü niteliği taşımasa da öne çıkan işçilerle somut bağlar kurabilmek. Bu bağlar üzerinden oluşturulacak zeminlerde öne çıkan işçileri politik olarak eğitmek, çok yönlü mücadelelere hazırlamak. Bu potansiyellere dayanarak fabrika komitelerinin asgari zeminlerini oluşturabilmek.

- Mevcut sendikal düzenin ve işçi kahyalarının her adımda ve her vesileyle işçi sınıfı nezdinde maskelerini düşürmek. İhanetçi sendika bürokratlarının sermaye ve devletle bağına çarpıcı olgular üzerinden sistematik bir teşhire konu etmek. Devrimci sınıf sendikacılığı anlayışının (tıpkı Greif örneğinde olduğu gibi) bizzat fabrika zeminlerinde inşa edilmesine öncülük etmek.

- İşçi sınıfı içerisinde sermayeden, sermaye devletinden ve çürümüş sendikal düzenden bağımsız, fiili-meşru mücadele anlayışını esas alan eylemli çıkışların örgütlenmesine öncülük etmek. Bunun potansiyellerin olgunlaştığı her durumda inisiyatifli davranarak mücadelenin ve hareketin önünü açacak müdahalelerde bulunmak.

Gerek metal işkolunda gerekse sınıf hareketinin genelinde, sınıfın devrimci öncüsünün yukarıda altı çizilen başlıklar doğrultusunda atacağı adımlar ve alacağı mesafe, sınıf hareketinin gelişiminde belirleyici bir rol oynayacaktır.

Utancı verici ihanet karşısında metal işçileri için de yeni bir sayfa açılmış bulunuyor: Metal işçileri önümüzdeki süreçte ya bu hain takımı sırtlarında taşımaya devam edecekler ve ödedikleri bedel her geçen gün ağırlaşacak ya da parçalayıp atarak önlerini açacaklar.

MESS ile satış sözleşmesi imzalandı

Fabrikalarda satışa tepki: Çimsataş işçileri üretimi durdurdu

MESS ile TÜRK-İŞ/Türk Metal, DİSK/Birleşik Metal-İş ve HAK-İŞ/Özçelik-İş sendikaları arasında devam eden toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 12 Ocak sabaha karşı imzalandı. İlk olarak 44 maddede anlaşma sağlandıktan sonra taslaklar revize edilmeden, satış sözleşmesine imza atıldı. İlk 6 ayda %27,44 ikinci 6 ay için %30 oranında zamma imza atıldı.

Daha önceki görüşmelerde metal işçilerinin tepkisinden kaynaklı görüşmelerin dakika dakika aktarım yapılacağını iddia edilse de bu durum gerçekleşmedi ve karar geç saatlerde açıklandı. Kararı sosyal medya hesabından duyuran **Türk Metal** ağası Pevrul Kavlak gelecek yıl sonunda toplamda oluşacak oranı sanki bir yıl boyunca uygulanacakmış gibi çarpıtarak "yüzde 65,67 zam" yalanıyla sundu. İşçilerin talepleri hiçe sayılarak MESS kapitalistleriyle sendika bürokratları işbirliğiyle varılan anlaşma metal işçilerinde de büyük tepkiyle karşılandı.

Enflasyon karşısında çöp olan taslaklar revize edilmeden imzalanan satış sözleşmesine karşı eylemli tepki Mersin Çimsataş fabrikasından geldi. Birleşik Metal-İş üyesi Çimsataş işçisi satış sözleşmesini kabul etmediklerini açıkladı ve sendika yöneticisine de tepki gösterdi.

"Sefalet zammını kabul etmiyoruz. Derhal iyileştirmelerle taleplerimiz kabul edilsin" diyen işçiler 16.00-00.00 vardiyasında üretimi durdurdu. Diğer vardiyadaki işçilerin katılımıyla işçiler 4 gün boyunca talepleri uğruna fiili grevle mücadelelerini sürdürdü.

İşçilerin talepleri şöyle sıralandı:
"-Sözleşmenin üstüne %35 ek zam
-Mesai ücretleri hafta içi %100, hafta sonu % 300 olsun
-Sosyal haklara 100 zam
-Tamamlayıcı sağlık sigortası (tüm aile için)
-Eksik yatırılan banka promosyonları tam yatırılın!"

Çimsataş'ta direnişin 2. gününde, sermaye devleti topyekûn baskılarla işçilerin mücadelesine karşı saldırıya geçti. Öncelikle Çimsataş kapitalistleri, grev yapan işçilere "yasa dışı eylem" demagojisiyle "zararı ödetcekleri" demagojisiyle tehdit savurdu. Akşam saatlerinde ise sermayenin yardımına kaymakamı ve polisiyle AKP-MHP iktidarı yetiştirdi. TOMA'yı

fabrikaya konuşlandırıp çevik kuvvetle işçilere müdahale eden polis sermayeye sunduğu hizmeti de gözler önüne serdi. Saldırıya rağmen işçiler kararlılıkla direnişlerine 3. gün de fabrika önünde devam etti. Direnişe başından beri sessizlik içerisinde sırtını dönen Birleşik Metal-İş bürokrat takımının resmen de direnişe karşı açıklama yaptığı dördüncü gün direniş sonuçlandı. Fabrika yönetimi işçilerin sözleşme kapsamında öne çıkardığı talepleri reddederken, 2'si işyeri temsilcisi olmak üzere toplam 12 işçinin işe alınmasını da kabul etmedi. Bununla birlikte, "işyeri koşullarının iyileştirilmesi" konusunda anlaşmaya varıldığı, "iş barışı sağlandığı" koşulda atılan işçilere tazminatlarının ödeneceği" ifade edildi.

Direnen işçilerin Birleşik Metal-İş Sendikası işyeri temsilcileriyle yaptığı görüşmede işyeri temsilcilerinin işçilere "Pazartes'i'ye kadar bekleyin, işten atma olursa o zaman direniriz" dediği iddia edildi.

DİRENİŞE HANGİ YAYINLAR YER VERDİ?

Çimsataş işçilerinin haklı talepleri için ortaya koyduğu fiili-meşru direniş *Kızıl Bayrak*'ın yanı sıra *Yol TV*, *Evrensel*, *İleri*, *Mezopotamya Ajansı*, *ETHA*, *Gazete Karınca*, *Gerçek Gazetesi*, *İşçi Gazetesi*, *Direnışteyiz*, *Yeni Demokrasi*, *Özgür Ge-*

lecek, *Umut Gazetesi*, *Politik Haber*'de yer buldu.

Kendilerine "sol" diyen *sendika.org*, *BirGün*, *soL*, *Gazete Manifesto* gibi yayınlar haklı direnişe yer vermedi. Bu yayınlardan sözleşmeye dair yansıyan haberlerde, sözleşmede geçen zammın enflasyonun altında kaldığına veya sendika bürokratlarının satışa imza attığına dair tek söz edilmemesi dikkat çekti. Bunun dışında, ilerici-muhafif yayın çizgisiyle göze çarpan, adı geçen reformist sol kesimlerin temsilcilerine de olabildiğince yer veren *Gazete Duvar*, *Cumhuriyet*, *TELE1* gibi yayınlarda da direniş yer bulmadı.

Bununla birlikte on binlerce işçinin sosyal medyada sesi olan Metal İşçileri Birliği (MİB) ilk andan itibaren direnişin sesi-soluğu oldu. MESS-sendika bürokratları işbirliğiyle sefaletle yüz yüze bırakılan metal işçilerinin sesini büyütme, haklarına sahip çıkıp mücadeleye atılmasını sağlamak için açıklamalar yapan, metal işçilerinin mesajlarını paylaşan MİB, Çimsataş direnişiyle dayanışmayı örgütlemek adına da seferber oldu.

Çimsataş işçileri, "Metal işçisi onuru ve emeği için greve. Biz grevdeyiz ya siz nerelersiniz? Biz yoksak fabrikalar da yok..." diyerek MESS dayatmalarına ve sendika yönetimlerinin satışına karşı sınıf kardeşlerini direnişe çağırırken, diğer

fabrikalardan MİB'e yansıyan tepki mesajlarından bazıları şöyle:

AKSARAY MERCEDES İŞÇİSİ: HAK BİZİM HAKKIMIZSA TEPKİYİ DE BİZ VERECEĞİZ!

"Arkadaşlar bugün yapılacak delege seçimlerinde kimse oy kullanmaya gitmesin tepkimizi göstermek için işte size fırsat. Zaten kimseye duyurmadan kendi aralarında delege listesini oluşturdular. Bırakın oyları da kendi aralarında kullanınsınlar en azından biz hem sözleşmeye hem de hazırlanmış seçim listesine tepkimizi gösterelim. Hak bizim hakkımızsa tepkiyi de biz vereceğiz!"

OYAK RENAULT İŞÇİSİ: SÜSLÜ RAKAMLARDAN BIKTIK

"Şu maddeyi buraya koymaktan sıkılmadılar, utanmadılar. Yüzsüzler 4.ay enflasyonu ne zaman almış? Hep sözleşmede kaynatıyor ben aldım diye babalık taslıyor. Sizin babalığınız bu kadar işte! O 4.ay enflasyonu al da öyle otur bakalım sözleşmeye hep süslü yazılar süslü rakamlar bıktık..."

SARKUYSAN İŞÇİSİ: ÇİMSATAŞ İŞÇİLERİNİN ARKASINDAYIZ

"Masada kaybedilmiş bir sözleşmenin coşkuyla kutlanacak bir tarafı yok!"

Çimsatas işçisinin haklı davasının da sonuna kadar arkasındayız!”

TREDİN İŞÇİSİ: KÜLLİYEN YALAN

“Devlet, indirim olacak, %40 inecek dedi. Külliye yalan. Hala zam üstüne zam konuluyor.

Türk Metal’in aldığı zam, yapılan zam-lara göre tam bir saçmalık. Bizim emek-lerimizle her ay aldıkları aidat adı altında emekçinin ekmeğinden, hiç emek ver-medeyen lokma koparıyorlar. Tredin’de ne sendika var ne de sendikacı. Sözde sendikacı diye geçinen İlyas Şenkuş, patron şakşakçısı.

Ay sonu bankamatikten çektiğin para haram. İlyas Şenkuş, insanlar senden razı değil, Türk Metal’den de değil. Bunlara tekrar güvendik, ama güvencimiz yine yarı yolda bırakıldı!”

BOSCH İŞÇİSİ: ONURLU VE GURURLU TÜM TEMSİLCİLERİ İSTİFAYA

“BOSCH bunları unutmaz! Ali Noyan ve Baş Temsilciler kısım kısım gezerek kendilerinin bile inanmadığı satış sözleş-mesini ‘Zafer kazandık, tarih yazdık’ diye yalanlarla süsleyip süsleyip servis ediyor. Fakat görüyoruz ki herkes her şeyin farkında ve moraller bozuk. Birazcık onuru-nuz gururunuz var ise istifa eder arkadaş-larınızın safında yer alırsınız. Bunca emeğe karşılık sadece %10 ve 3.7 iyileş-tirmeye imza atarak sattınız.

Yazıklar olsun. Onurlu ve gururlu tüm temsilcileri istifaya davet ediyoruz.”

APTİV İŞÇİSİ: İŞİNİN PARASINI YİNE İŞÇİYE KULLANSINLAR

“TM’in zafer dediği, kazanılmış hak-ları vermemekmiş! Pevrul, Tamamlayıcı Sağlık Sigortası’nı alamadıysa, özel has-

tane ile %15 olan anlaşmaları sendika üyelerine %70’e çıkarırsın. 2015 sonrası Migros çeklerinde gördük ki isteyince erzak da veriyorlar. Madem alamadılar, o zaman ellerini ceplerine atsınlar. İşçinin parasını yine işçiye kullansınlar.”

GEBZE FARBA İŞÇİSİ: YAZIKLAR OLSUN!

“Bunlar konfeti patlatıp biz başardık ezdirmedik deyip güzel oldu, beklenen oldu diyebiliyor ya yazıklar olsun o bindi-ğin arabalar aldığı oteller kimin aidatları ile yapıyor. Herkes Türk Metal’e işçiyi sömüren patron sendikası diyor. Haram olsun ne almışlar ki utanmadan karşıma-za çıkıyorlar!”

AKSARAY MERCEDES’TE İŞÇİLER TOPLANTIYA KATILMADI

“Aksaray Mercedes çalışanları iki yıl-dir fabrikaya pandemiye bahane ederek gelmeyen şube başkanını 1000 çalışanın

davetine 200 kişi katılıp 800 kişi katılma-yarak tepkisini göstermiştir. Şube başka-nı 200 kişiye konuşma yapıp kimseyi ikna edemeden fabrikadan ayrılmıştır.”

BOSCH İŞÇİSİ: FABRİKA İÇİNDE KÖŞE BUCAK KAÇMANIZ DA SİZİ KURTARMAYACAK!

“BOSCH’ta işçiler sözleşmeye tepki-li. Bugün Naylon Ali ve avanesi Bu4’de şamar oğlanına döndü. İşçiler, 8 yılın ve sözleşmede alınan zammın hesabını sor-dular. Koltuk için küfür yemeye gelmişler. Fabrika içinde köşe bucak kaçmanız da sizi kurtarmayacak!”

SARBUYSAN İŞÇİLERİ: BİZİ KANDIRDILAR

“Bizi kandırdılar! Herkes memnun, bir tek siz memnun değilsiniz, dediler. Biz greve çıkacağız dedik yalnız kalır-sınız dediler!

İşte şimdi gördük. Çimsatas işçileri

kanmadılar, eylemdeler. Tez zamanda bizler de eyleme geçmeliyiz.”

BOSCH İŞÇİSİ: EK PROTOKOL İSTİYELİM

“İnsan onuruyla yaşar ve bir kere ölür. Onurlu ve adaletli bir çalışma hayatı için yola çıkan Çimsatas işçilerinin yanın-da olmalıyız. Bu onların değil hepimizin sınavı.

Vakit birlik olma, kenetlenme vak-tidir. Acizler susar...Gemileri yakmanın vakti, saati gelmedi mi daha...Yemekha-nede kaşık çatal vurarak, Çimsatas işçisi-ne destek olup sözleşmeye tepkimizi ko-yarak başlayalım. Ek protokol isteyelim. Talep kabul görmezse, onlar düşünsün, bizler değil!”

CMS İŞÇİSİ: ŞİMDİ DEĞİLSE NE ZAMAN?

“Ücretlerimiz her gün eriyor, MESS sefalet dayatıyor, Türk Metal yolunu aç-

Çimsatas işçileri sınıfa yol gösteriyor

Sermayenin işçi sınıfı içindeki Tru-va atları bir kez daha uğursuz rollerini oynadılar. Özelde 140 bin metal işçisini genelde Türkiye işçi sınıfını ilgilendiren MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi (TİS), MESS üyesi kapitalistlerin dayattığı ko-şullarda imzalandı. Sermaye ile kol kola giren Türk Metal şefleri bekleneneği üzere işçi sınıfını yine sırtından hançer-lediler. Saray rejiminin aparatı olan Öz-çelik-İş’in ağa takımı her zamanki gibi, sermayenin istekleri önünde diz çök-meye dünden hazırda zaten. Söylemde farklı ancak eylemde kuyrukçuluk yapan Birleşik Metal-İş ise, bir kez daha Türk Metal ağalarının peşine takılarak, iddi-alarının hem ciddiyet hem samimiyet açısından sorunlu olduğunu yeniden gösterdi.

İşçilerin onaylamadığı şartlarda TİS’in imzalanması MESS’in kodaman takımını memnun etti, sendika bürok-

ratlarını bir “yükten” kurtardı, AKP-MHP rejiminin ise bir kez daha grev yasak-lama zahmetine katlanmasına gerek kalmadı. Bu denklemde kaybeden ise işçi sınıfı oldu. Filmi çekilen bu kirli se-naryoda bir yenilik yok. Daha önce de defalarca tekrarlanmıştı. Başrolde olan kapitalistlerle onlara figüranlık yapan sendika ağaları, bir kez daha “malum” rollerini oynadılar.

Oyunu bozabilecek olan metal iş-çileri o görkemli güçleriyle sahneye inemeyince, kapitalistlerle figüranları istedikleri gibi oyun çevirdiler. Ancak iş-İşten geçmiş değil. Metal işçileri MESS kodamanlarıyla figüranları tarafında sahnelenen oyunu kabul etmek zorun-da değiller. Nitekim işçileri hiçe sayan

sözleşmeyi parçalamanın yolunu yine metal işçileri gösteriyor. Metal işçile-ri Çimsatas’taki sınıf kardeşleriyle aynı yolu tuttuğu anda MESS kapitalistlerinin de bürokrat takımının da işçileri tehdit eden saray rejiminin polislerinin de havası sönecektir.

İşçi sınıfı diremediği sürece ne eko-nomik ne sosyal ne siyasal bir hak ka-zanabilir. Tersine kapitalistlerin işçilerin karşılığı ödenmemiş emek-gücünden sızdırdıkları artı-değeri arttırma hırsı karşısında sürekli geri adımlar atmak zorunda kalır. Hak kayıplarının yanı sıra giderek onur kırıcı çalışma koşulları dayatmasıyla da karşı karşıya bırakılır. Grevleri yasaklayarak işçi sınıfının eli-ni-kolunu bağlamaya çalışan, hakkını

aramak için direnen işçileri ise polis saldırısıyla tehdit eden AKP-MHP rejiminin varmak istediği yer tam burasıdır. Zira onlar, işçileri her dayatmaya boyun eğen bir köleler yığını durumuna düşür-mek istiyor.

Hal böyleyken MESS’in dayattığı sen-dika bürokratlarının imzaladığı sözleş-meyi parçalamak sadece metal işçilerin değil, Türkiye işçi sınıfının geleceği açısından da büyük bir önem taşıyor. Direnişi seçen Çimsatas işçileri bu yolu açtı. Onurlu metal işçilerine düşen de yakışan da direnişi seçen sınıf kardeşle-riyle dayanışmak ve aynı yolu tutmaktır.

Metal işçileri ya Çimsatas işçilerinin yolunu tutup hakları, onurları ve ge-lecekleri için mücadele edecek ya da MESS kapitalistlerinin sendika bürok-ratlarına imzalattığı sözleşmeyi sineye çekip kendilerine dayatılan sefaleti ka-bullenmiş olacaklar.

yor. Şimdi ÇİMSATAŞ işçileri çöp taslağı olduğu yere çöpe atıyor. Neden direnmiyoruz, neden Çimsataş işçilerinin sesini fabrikamıza taşıyoruz? Kaybedecek 400 tlmiz var sadece. Şimdi değilse ne zaman, biz değilsek kim?"

ANKARA ARÇELİK İŞÇİSİ: KENDİ GÖBEĞİMİZİ KENDİMİZ KESECEĞİZ

"Bugün İbrahim Biçer geldi açıklama için. Herkes dışarı çıksın dendi, çoğu kişi mola istasyonu ve hatlarda kaldı dışarı çıkmadı. Açıklama da ön taraflarda bulunan 15 20 kişi dışında kimseden ses çıkmadı.

Herkes kara kara düşünüyor kimse memnun değil. Bu sefer olacak inşallah TM'den umudunu kesenler birlik olup birbirimize umut olacağız. Kendi göbeğimizi kendimiz keseceğiz!"

OTOKAR'DA İŞÇİLER GÖRÜŞMEYE GİTMEYİ

"Arkadaşlar... TM'cilerin bizim orada bir gücü yok! Otokar'da sinirli yüzlerle karşılaştık... Çoğu kişi görüşmeye dahi gelmedi.... Sakarya şube başkanı Olca'yı neden yalakalık yapıyorsunuz? Bırakın onlara yalakalık yapmayı biraz omurgalı olun. Onların size ihtiyacı var sizin onlara değil!"

RENAULT İŞÇİLERİNDEN İSTİFA ÇAĞRISI

"Yazıklar olsun size, Bu kadar işçi ile oynamayın, kullanmayın, altı üstü bir şube başkanısınız, onu da ne kadar işçiyi temsil ediyorsunuz ortada.

Temsil ettiğiniz fabrikada kendiniz, genel başkan gibi karşılanma istediğinizi arzunuzu bırakın.

Sizler aslında işçinin alınterinden dökenen aidatlar ile geçinen, hava atan kocaman bir hiçsiniz.

Davul, zurna, meşale ile kendinizi karşılatmaya çıkaracağınıza sizler emekçinin ayağına gidin. Biraz düşünceli olun da kafanız çalışsın, üstelik hava soğuk, yağmurlu...

Oyak Reno çalışanı olarak bizi temsil edemeyen Nizam ve ekibini istifaya davet ediyoruz."

MAGNA İŞÇİSİ: NE DENDİ NE OLDU

"Ne dendi ne oldu!

Ford Magna Seating işçisiyim. Açıkçası şoktayız! Bize saat ücretleri asgari ücretin altında kalanlar 22 TL'ye sabitlenecek ve bunun üzerinden saat ücretlerine ekleme yapılacak dendi. Ama dedikleri gibi olmadı!

Yazıklar olsun! 5 senedir çalışıyorum, şu an yeni giren biriyle saat ücretim aynı hatta altında kaldım. Alma mazlumun ahını çıkar aheste aheste.."

Metal işçileri, haklı mücadelelerinin gölgelenmesine izin vermeyecektir!

Birleşik Metal yönetimi sessizliğini bozdu. Bir açıklama gerçekleştirerek sefalet sözleşmesine sahip çıktı, Çimsataş işçilerini ve destek verenleri hain ilan etti. Bu açıklama bir kez daha gösteriyor ki, Birleşik Metal'e ve sendikal örgütlülüğe en büyük zararı, merkez yönetiminin kendisi veriyor.

BİRLEŞİK METAL YÖNETİMİ SEFALET SÖZLEŞMESİNE SAHİP ÇIKIYOR!

Yapılan açıklamada uzun uzadıya sefalet sözleşmesinin nasıl bir kazanım olduğu anlatılıyor. Sanki metal işçileri hesap bilmiyormuş gibi. Ancak metal işçileri ne iyi ki saat ücretlerini hesaplamayı biliyor. Sözleşmeden ilk 6 ay için saat ücretlerinin asgari ücret düzeyine çekildiğini ve ikinci 6 ay için sadece enflasyon farkını aldıklarını biliyor. Yıllık ortalama %66 zam deniliyor. Oysa ki, sözleşmenin ilk 6 ayında %27, ikinci 6 ayında %66 zamlı alınacak maaşlar. Yani, senelik ortalama vurduğunda ilk sene maaşların %46 zamlı olacağını görüyor. Sosyal haklara alınan %35'lik zammın da TÜİK'in belirlediği %19,25'lik enflasyonun üzerinde olmasıyla övünüyorlar. Gerçek enflasyonun %80'nin üzerinde olduğu bilinmesine ve Birleşik Metal'in de bunu söylemine rağmen sefalet sözleşmesi kazanım siye sahipleniliyor.

İŞÇİLER SÖZLEŞMEDEN MEMNUNMUŞ!

Ancak bizler biliyoruz ki, Birleşik Metal yönetimi bu açıklamayı sadece metal işçilerine yapmıyor. Kamuoyuna yapıyor. Kamuoyunda işçiler, bu yüksek zamları beğenmiyor buna rağmen birileri eylem yapıyor algısı yaratmaya çalışıyorlar. Metal işçilerinin kazanımlarının değil ama yaratmaya çalıştıkları kazanım havasının gölgelenmesini istemiyorlar.

Metal işçileri sözleşmeden memnun değil. Ancak maalesef ki, birçoğu Çimsataş işçileri gibi cesaret gösteremiyor. Harekete geçtiklerinde sendika yönetimlerinin yanlarında olmayacağını biliyor. Bunu için adım atmakta zorlanıyorlar. Maalesef ki, sizleri aşip kendi yollarını yürüyecek örgütlülüğünden de henüz yoksunlar. Bunun içindir ki, sizlerin sefalet sözleşmesine imza atmasına ses çı-

karamıyorlar. Başta sendika yönetimine güvenmiyorlar. Ancak, bu böyle devam edecek değil elbet. Kendi güçlerine güvenmeye başladıklarında bu tablo değişecektir.

2010 yılından itibaren grev uygulamaları ile MESS dayatmalarının aşıldığı söyleniyor. Ancak, hepimiz grev yasaklarına karşı nasıl tutum alındığını, greve çıktığında alelacele sözleşmelerin imzalandığını, son sözleşme sürecinde yaşananları biliyoruz. Bir önceki sözleşmede, temsilciler toplantısında imza kararı çıkmayıp, Grev kararı çıktığında, Gebze Şube'yi ikiye bölüp, ortalığı karıştıran ve zorla, dayatarak sözleşmeyi imzalama kararı çıkartan Bu birleşik Metal yönetimi olduğunu hala herkes hatırlıyor.

İŞÇİLERİN ORTAK MÜCADELESİNİ SİZ BOZUYORSUNUZ!

"Fabrikalardaki işçiler ortak talepleri söz konusu olduğunda birlikte hareket eder. Bunu bozmaya yönelik girişimler, metal işçilerinin birliğini bozmaya hizmet eder" cümlesini Çimsataş işçilerine ve onları destekleyen karşı kuruyorlar. Ancak tam da onların tutumunu ortaya koyuyor, bu cümleler. Metal işçilerini hoşnutsuzluğunu, memnuniyetsizliğini görmezden gelip birlikte hareket etmemeleri için, metal işçilerinin birliğini bozmak için adımlar atıyorlar. Bu açıklamaya bile buna hizmet ediyor.

ÇİMSATAŞ İŞÇİLERİYLE ORTAK MÜCADELE EDECEKLERMİŞ!

"İşletmesel sebeplerden kaynaklanan ve üyelerimizin mağduriyetine neden olan uygulamalar sendikamızın ve ÇİMSATAŞ işçilerinin birlikte mücadelesiyle mutlaka düzeltilecektir" deniliyor açıklamada. Sanki, günlerdir Çimsataş işçilerinin mücadelesini görmezden gelenler kendileri değilmiş gibi. Fabrika gezip işçilerinin memnun olduğunu duyurmaya çalışıyorlar da neden

Çimsataş işçilerinin mücadelesine omuz vermiyorlar? Bırakın omuz vermeyi, bu açıklamaya kadar, tek kelime etmediler.

KİMSE İŞÇİLER İLE SENDİKANIN ARASINI BOZMAYA ÇALIŞMIYOR!

Çimsataş işçileri bir adım attılar. Hakları olanı istiyorlar. Sefalet zammını kabul etmiyorlar. Karşılıklarına sermaye dikiliyor, polis barikatı dikiliyor. Maalesef ki birleşik Metal yönetimi de karşılıklarına dikiliyor. Peki sorulmuş herkese: Bu işçiler, sendikalarını değil ama, sendika yönetimini karşılıklarına alıyorsa, birileri bunu böyle istediği için midir, yoksa yönetim onların yanında olmadığı, karşılıklarına dikildiği için midir?

DIŞ MIHRAKLARIN OYUNU MUŞ!

Bir de Birleşik Metal-İş'e husumet besleyen çevrelerden bahsediliyor. Yani, sendika üyesi işçilerin taleplerini, mücadelesini görmezden gelip, sefalet sözleşmesini kazanım olarak ortaya attıkları yetmezmiş gibi, tüm yaşananları resmen dış mihrakların oyunu olarak tanımlıyorlar. Yıllardır, Birleşik Metal'de bürokratik bir anlayış oturtanlar, sendikayı kendi çiftlikleri gibi yönetenler, metal işçilerinin kendi kararları, talepleri olabileceğini düşünmüyorlar. Dış mihrakların oyunu olarak görüyorlar.

Metal İşçileri Birliği, Çimsataş işçilerinin haklı ve meşru taleplerini destekliyor. Çimsataş işçilerinin kazanması, metal işçilerinin daha iyi bir sözleşmeye imza atıp daha iyi koşullarda yaşaması için mücadele ediyor.

Açıklamadaki tek doğru cümle ise, "Bu sözleşmeyle elde edilen kazanımlar metal işçisinin birlik ve mücadelesinin sonucudur" cümlesi. Evet bu doğrudur. Sözleşmede kazanım olarak görülecek ne varsa metal işçilerinin kazanımıdır, hem de sendika yönetimine rağmen... bundan sonra da böyle olacaktır.

Metal İşçileri Birliği

Çimsataş işçileriyle dayanışma

Mersin'de MESS dayatmalarına karşı üretimi durduran ve fabrika içinden polis zoruyla çıkartılan Çimsataş işçileri ile dayanışma amacıyla Metal İşçileri Birliği tarafından MESS kapsamındaki fabrikalara direnişin sesi taşındı. Bununla birlikte farklı kentlerde de dayanışma çağrıları yükselirken, İstanbul'da bulunan Çimsataş Genel Merkezi önünde eylem gerçekleştirildi.

ÇİMSATAŞ GENEL MERKEZİ'NDE PROTESTO

Eylemde "MESS dayatmalarına ve işçiyi aldatan sendikal anlayışa son vereceğiz! Direnen Çimsataş işçilerinin yanındayız!" denildi.

Açıklamada ilk olarak **HDP İstanbul Milletvekili Musa Piroğlu** konuştu ve "Çimsataş işçisi Türkiye işçi sınıfına yapılması gerekeni gösteriyor. Çimsataş işçisinin yanındayız" dedi. Piroğlu konuşmasında şunları söyledi:

"Halka sefalet dayatanların, asgari ücreti lütf gibi sunanların işçi sınıfı söz konusu olunca sınıfsal karakteri ortaya çıkıyor. İşçiler ne zaman harekete geçse karşılarında polis barikatı, devlet yasakları, devlet zorunu buluyorlar. Bilysin ki bu sermaye düzeninin bir sonu var. Çimsataş işçisi Türkiye işçi sınıfına yapılması gerekeni gösteriyor. Çimsataş işçisinin yanındayız."

Açıklamada MESS süreci özetlenerek ihanet sözleşmesi imzalandığı aktarılarak şunlar ifade edildi:

"Sendika bürokratları bir kez daha birbirlerinden farkları olmadığını göster-

diler. Metal işçilerinden yükselen revize talepleri, metal işçilerinin iradesi hiçe sayıldı. MESS patronlarının taleplerine uygun bir sözleşme imzalandı. Böylece MESS patronları servetlerine servet katıp, işçilerden çaldıkları ile zenginleşmeye devam edecekler. İşçilere sefalet koşullarını kabul ettirmeye çalışanların 2021 yılının Temmuz, Ağustos, Eylül aylarında elde ettikleri net kârlar ise şu şekilde: Ford Otosan: 1.89 milyar TL, Türk Traktör: 830 milyon TL, Arçelik: 651 milyon 376 bin TL, Borusan: 64 milyon TL, Sarkuysan: 61 milyon 162 bin TL, Prysmian: 20.8 milyon TL"

"İSYAN, GREV, DİRENİŞ' SLOGANIYLA DİRENİŞE!"

MESS ile sözleşme imzalandıktan sonra Türk Metal ağalarının "başarı hikayelerine" dikkat çekilerek Çimsataş işçilerinin direnişi örneklendi ve şunlar belirtildi:

"Çimsataş işçileri ise ihanet sözleşmesine karşı direniş ateşini yaktılar. Metal fırtına ruhunu kuşanarak üretimden gelen güçlerini kullandılar, eyleme başladılar. Çimsataş işçileri Eylül ayından beri revize taleplerini dile getirdiklerini ancak bu taleplerinin görmezden gelindiğini ifade, direnmekten başka bir seçeneğinin olmadığını ifade ediyorlar. Haklı ve meşru talepleri için direnen Çimsataş işçileri polis tehditleriyle, TOMA'larla korkutulmaya, işten atma saldırısıyla yıldırılmaya çalışılıyor. Ama tüm bu baskılara rağmen Çimsataş işçileri fabrika önünde direnmeye devam ediyorlar.

"İsyan, grev, direniş' sloganıyla dire-

nişe geçen Çimsataş işçileri başta metal işçileri olmak üzere tüm işçi ve emekçilere izlenmesi gereken yolu gösteriyorlar. Sermayenin ve onların temsilciliğini yapan iktidarın saldırılarına, işçilerin iradesini hiçe sayan sendikal bürokrasiye karşı verilmesi gereken yanıtı veriyorlar."

"Çimsataş işçilerinin talepleri derhal kabul edilsin" denilen açıklamada son olarak şunlar vurgulandı:

"Bizler de bugün Çimsataş Genel Merkezi önündeyiz. Buradan bir kez daha ilan ediyoruz. Çimsataş işçilerinin haklı taleplerinin arkasındayız. MESS patronlarının dayatmalarına ve işçilerin elini kolunu bağlamaya çalışan sendikal bürokrasiye karşı mücadele etmeye devam edeceğiz. Gün Çimsataş işçilerinin yaktığı direniş ateşini büyütme, tüm fabrikalara, işyerlerine yayma günüdür. Fabrika-İşyeri komitelerimizi kuralım, örgütlülüğümüzü güçlendirelim. Haklılığımız ve meşruluğumuzdan aldığımız güçle mücadele edelim. Pandeminin ve krizin faturasını ödememek, asgari değil insanca yaşayabilmek için birlik olalım. Direnen Çimsataş işçileri yalnız değildir!"

"Yaşasın Çimsataş işçilerinin direnişi", "Yaşasın işçilerin birliği!", "İşten atılan işçiler geri alınsın!", "Kahrolsun sendika ağaları!", "Zafer direnen işçilerin olacak!" sloganlarının atıldığı eyleme Validebağ Dayanışması'da katıldı. Eylemde imzacı kurumlar şu şekilde:

4. Vardiya İşçi Dayanışması, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Birleşik İşçi Kurultayı, Birleşik İşçi Zemini, DEV TEKSİL, Devrimci İşçiler, Dostluk ve Kültür

Derneği, Emekçi Hareket Partisi, Emek ve Adalet Platformu, İşçi Hareketi Koordinasyonu, İşçinin Kendi Partisi, İstanbul KHK'lılar Platformu, Kaldıraç, Kırmızı Gazete, Proleter Devrimci Duruş, SODAP, Sosyalist Emekçiler Partisi, Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası

MİB DİRENİŞİN SESİNİ METAL İŞÇİLERİNE TAŞIDI

Metal İşçileri Birliği (MİB), İzmir Menemen'de MESS'in sefalet sözleşmesini tanımama çağrısı metal işçilerine ulaştırıldı. İzmir **Çiğli** Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ve Birleşik Metal-İş Sendikası'nın yetkili olduğu **Totomak** işçilerine seslendi. Vardiya girişi ve çıkışlarında "Çimsataş işçileri sefalet sözleşmesini tanımıyor! Hepimiz için direniyorlar" başlıklı bildiri ulaştırılan işçilere Çimsataş işçilerinin sesi şu şekilde taşındı:

"Çimsataş işçilerinin sesi sendika bürokratları tarafından sizlere ulaştırılmamaktadır. Mevcut enflasyonun gerçek enflasyon rakamlarından uzak olduğunu bilen Çimsataş işçileri dün 16.00'dan itibaren üretimi durdurmuş, seslerini duyurmaya çalışıyorlar."

Totomak işçilerine seslenen konuşmalarında şu ifadeler yer verildi:

"Siz Totomak işçileri bulunduğunuz fabrikada Çimsataş işçilerinin sesini yükseltmezseniz, bugün sendika bürokratlarının dayattığı yanlış enflasyon rakamları üzerinden iki sene daha sefalete mahkum olacaksınız."

Bugün Çimsataş işçilerine patronun attığı mesaj şu şekilde arkadaşlar 'Günde 5 milyonluk zarar veriyorsunuz bana' günde 5 milyonluk karı olan bir patron işçilere 400 TL'lik erzak çekini reva görüyor, işçilere enflasyonun altında ücreti reva görüyor.

Totomak işçileri eğer Çimsataş işçileri kazanırsa, işçi sınıfı da kazanır. Çimsataş kazanırsa sermayenin dayattığı kölelik anlaşmalarına karşı ses yükselir. Çimsataş'ın sesini yükseltelim."

MİB, **Çorlu**'da birçok işçi servisinde Çimsataş işçileri ile dayanışmaya ve mücadeleyi yükseltmeye çağırarak "Hepimiz için direniyorlar! Onurumuz ve geleceğimiz için dayanışmaya!" başlıklı bildirimlerinin dağıtımını yaptı. Dağıtım noktalarında örgütlü-örgütsüz birçok işçiye bildiriler ulaştırıldı. Aynı sözleşmeye imza atan **B/S/H/, Hema, Arçelik** ve **Termoteknik** işçilerine süreç hakkında bilgi verildi. Çimsataş işçilerinin yaktıkları ateşi kendi fabrikalarında büyütme çağrısı yapıldı.

Çimsataş işçilerinin sesini **Bursa**'da **Bosch, Mako, Coşkunöz** fabrikalarında, sabah vardiyalarında çalışan işçilere ulaştırılan MİB dayanışma çağrısı yükseltti.

TİB: Çimsataş işçilerinin yolunda ilerleyelim!

140 bin metal işçisini doğrudan ilgilendiren Metal Grup Toplu İş Sözleşmesi, yetkili sendikaların satış sözleşmesine imza atması ile son buldu. Sendika ağaları sözleşme süreci boyunca işçilerin taslakların revize edilmesi taleplerine kulaklarını tıkadılar. Göstermelik eylemlerle metal işçilerini oyalamaya kalktılar. Gece yarısı 2.30'da 3 sendikanın da bürokratları, satış sözleşmesine imza attılar. Fahiş zamlarla, yükselen enflasyonla yaşam koşullarının daha da arttığı bir atmosferde sefalet ücretine ve kölelik koşullarına onay verdiler. Ancak bu açık ihanete sadece Mersin Çimsataş işçileri seslerini yükselttiler. Satış sözleşmesini tanımadıklarını söylediler, kendi taleplerini belirlediler. Üretimden gelen güçlerini kullanarak eyleme başladılar. Çimsataş işçilerinin talepleri, tüm metal işçilerinin talepleridir. Çimsataş işçileri, "Sözleşme bitti, artık bir şey yapılamaz" denilen algıyı da yıktılar. Dediler ki "Biz bitti demeden bitmez!"

TEKSTİL VE DOKUMA İŞÇİLERİ OLARAK ÇİMSATAŞ İŞÇİLERİNİN YOLUNDA İLERLEYELİM!

Çimsataş işçileri, aynı zamanda önümüzdeki ay başlayacak olan tekstil grup sözleşmesi kapsamında tekstil ve dokuma işçilerine de izlenmesi gereken yolu gösteriyor. Sefalet ücretlerine, kölelik koşullarına, tekstil ve dokuma patronlarının dayatmalarına ve sendika ağalarının oyunlarına karşı Çimsataş işçilerinin açtığı yoldan ilerleyelim.

Bugün bu haklı ve onurlu mücadeleyi veren Çimsataş işçileri, büyük bir kuşatma altında... Kolluk kuvvetlerinin baskısıyla fabrika dışına çıkarıldılar, bir grup arkadaşımız işten atıldı. Sermaye, devlet ve kolluk güçleri elbirliğiyle saldırıyor, sendika ağaları suskunluğunu koruyarak bu ihanete ortak oluyor. Çimsataş işçilerinin bu ablukayı kırması için gerekli olan en temel güç sınıf dayanışmasıdır. Çimsataş kazanırsa metal işçileri kazanır, tekstil işçileri kazanır. Metal işçilerinin "Çoban Ateşi" Çimsataş işçilerinin direnişi direnişimizdir. Dayanışmayı yükseltelim, mücadeleyi büyütelim.

TEKSTİL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

Sinbo Direnişi'nin "1. Yıl Etkinliği"

Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nın (TOMİS) günlerdir çalışmalarını sürdürdüğü Sinbo Direnişi'nin 1. yılı etkinliği, Nazım Hikmet Şişli Kent Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Etkinlik ilk olarak işçi sınıfının mücadelesinde ölümsüzleşenler şahsında saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından Sinbo Direnişi'nin 1 yıllık sürecinin anlatıldığı sinevizyon gösterimine geçildi.

"İşçi sınıfına dayatılan kölelik koşullarına karşı sermayenin tüm saldırılarının ancak işçi sınıfının fiili meşru mücadele çizgisi ile püskürtülebilir" denilen açılış konuşmasında temel hak ve talepler bir kez daha sıralandı. "Gelin işçi sınıfı olarak birleşelim, sömürün olmadığı özgür yarınlar için mücadeleyi yükseltelim" denilerek söz TOMİS MYK üyesine bırakıldı.

TOMİS adına yapılan konuşmada direniş süreci özetlendi ve şunlar ifade edildi:

"Kod 29'a ve sendika düşmanlığına karşı mücadeleyi büyütelim!" şiarıyla gerçekleştirdiğimiz bu buluşmamız, sınıfımıza yönelik hayata geçirilen saldırılara karşı, mücadele bayrağımızı yükseltme çağrımıza dönüşecektir."

**"ÖNCÜLERİ DEVRİMCİ İŞÇİLERDEN
OLUŞAN, SÖZ-YETKİ-KARAR
HAKKININ İŞÇİLERDE OLDUĞU BİR
SENDİKAL ANLAYIŞ"**

Metal işçilerinin sürecine değinilen

açıklamada Çimsataş işçilerinin mücadelesine ve sınıf sendikacılığının önemine vurgu yapılarak şunlar ifade edildi:

"Kardeşler, Burada da görüyoruz ki, karşımızda yalnızca sermayedarlar durmuyor. Onlardan da tehlikeli olan, onların sınıfımız arasında ajanlık rolünü üstlenen sendika ağaları var. Bu yozlaşmış, çürümüş sendikal düzeni alaşağı etmeden, emeğimizin kurtuluşuna ulaşamayız. Bunun da yolu oldukça basit. Öncüleri devrimci işçilerden oluşan bir sendikal anlayışla ancak, onların düzenini yerle bir ederiz. Aksi her durumda önümüz kesilir, emeğimiz gasp edilir. Bugün başta Çimsataş işçileri olmak üzere tüm işçi ve emekçilerin kurtuluşuna giden yol buradan geçmektedir.

"Kapitalist toplumsal düzende egemen sınıf burjuvazidir -diye. İşte bugünkü yasalar burjuvazinin. Onlar yazıyor bu yasaları. Kendi çıkarlarına ne geliyorsa onu yasalaştırıyorlar. Sendika ağaları da buna çanak tutuyor. Şu hale bir bakın. İşçiler greve çıkmak istediklerinde, utanmadan, sıkılmadan "greve çıkabilirsiniz ama merkezden destek alamazsınız, yalnız kalırsınız" denilebiliyor. MESS de sendika bürokratları da bu cüreti işçilerin örgütsüzlüğünden alıyor."

**"BU ÇÜRÜMÜŞ, KOKUŞMUŞ DÜZENE
KARŞI MÜCADELEYİ BÜYÜTMELİYİZ"**

Komünist şair Nazım'ı 120. doğum

gününe atf yapılan konuşmada şunlar vurgulandı:

"Peki, biz ne yapacağız? Kendi sınıf çıkarlarımız neyi gerektiriyorsa onu yapacağız. "Yasal" engel mi var, fiili durum yaratacağız. Emeğimizin karşılığı için tüm meşruluğumuzla hareket edeceğiz. Tıpkı 7 yıl önce, metal fırtınada yaptığımız gibi. Tıpkı Greif işçilerinin yaptıkları gibi. Tıpkı Çimsataş işçilerinin "bu sözleşmeyi tanımıyoruz" dedikleri gibi. MESS ve sendikal ihanet düzenini yıkmak ancak bu yoldan geçer."

Sinbo direnişinde "ekonomik mücadele ile siyasal mücadelenin bütünlüğünü de görebiliriz" denilerek örnekler sıralandı ve örgütlenme seferberliği çağrısı yapıldı.

**TÜRKER: İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ
BAYRAĞINI YÜKSELTMEYE DEVAM
EDECEĞİZ!**

Ardından Sinbo Direnişçisi Dilbent Türker sözü aldı. Dilbent Türker sahneye çıkarken salonda coşkulu bir şekilde "Dilbent Türker yalnız değildir!" sloganı atıldı. Dilbent Türker konuşmasının başında Sinbo Direnişi'nin 1 yıllık sürecini aktardı ve şunları dedi:

"Sinbo Direnişimiz ile birçok şey ortaya koyduk fabrika içerisinde de birçok kazanım elde ettik. Bu direniş hepimizin direnişi. Bu direniş dayanışma ile ilmek ilmek örüldü. Bundan sonraki direnişimizi çadır boyutu ile kaldırıyoruz. Yine fab-

rikalarda iş yerlerinde sermaye iktidarının ve patronların karşısında işçi sınıfının devrimci bayrağını yükseltmeye devam edeceğiz!"

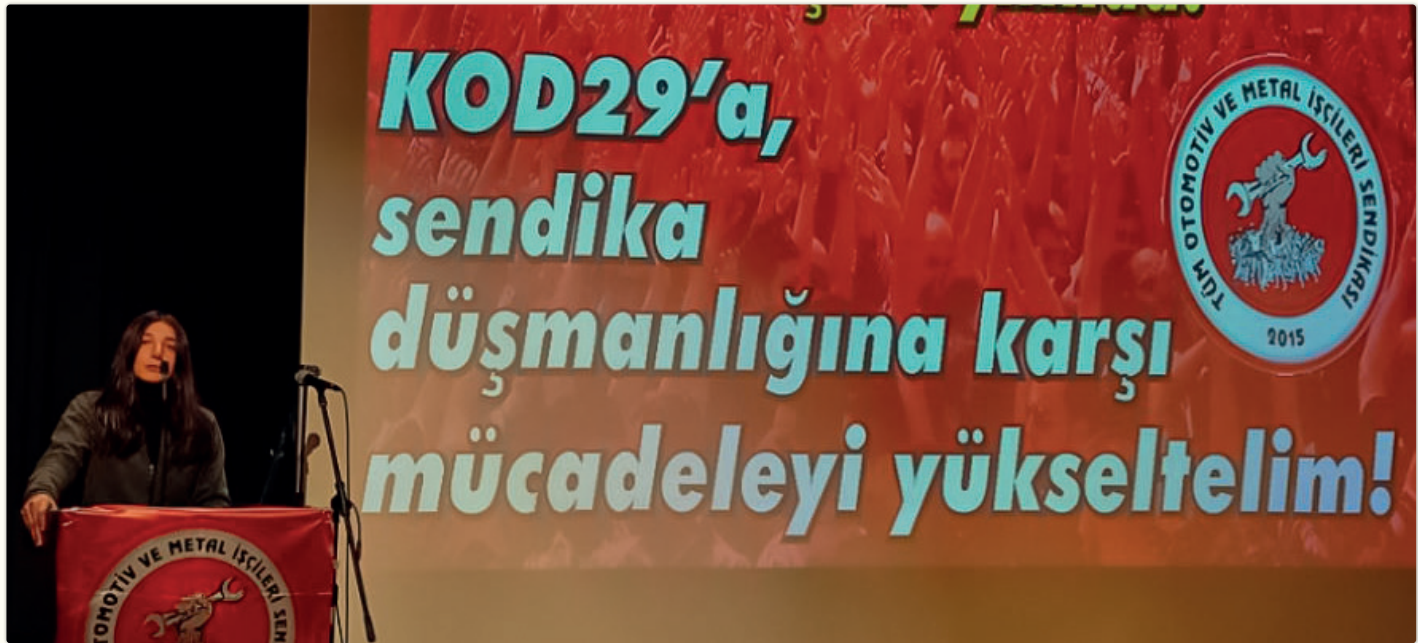
MİB: METAL İŞÇİLERİ, ÇİMSATAŞ İŞÇİLERİNİN AÇTIĞI YOLDAN İLERLERSE MESS DE SENDİKA BÜROKRATLARI DA KARŞILARINDA DURAMAZ!

Dilbent Türker'in konuşmasının ardından Metal Toplu İş Sözleşmesi sürecine dair bilgilendirme yapmak için **Metal İşçileri Birliği** konuşma gerçekleştirdi.

MİB temsilcisi ilk olarak sözlerine Sinbo Direnişi'ni selamlayarak başladı ve sürece dair şunları ifade etti:

"Geçtiğimiz haftalarda metal iş koşullarında MESS ile bir sözleşme imzalandı. Gece 2.30 da MESS binasına giden sendika bürokratları sözleşmeyi imzaladı ve kazanım olarak nitelendirdiler. Bu sözleşmenin zafer olmadığını biliyoruz, metal işçileri de biliyor. Metal işçileri bu sözleşmeyi nasıl kabul etti? Adım adım işçileri basınç altına aldılar. Adım atarsanız yalnız kalırsınız dediler. Sözleşme revize edilemez dediler. Metal işçisini bu sözleşmeye razı etmeye çalıştılar. Ancak Çimsataş işçileri biz bu sözleşmeyi kabul etmiyoruz dediler. Bir bölümde üretimi durdurdular. Sonra gündüz vardiyasında üretimi toptan durdurdular. Genel merkez suskunluk ile karşıladı. Çimsataş işçilerini ve onlara dayanışma gösterenleri ihanet etmek ile suçladılar. Çimsataş işçileri 4 gün boyunca fabrika önünde direnişe devam ettiler. Fabrika yönetimi karşılıklarına dikildi. Taleplerinizi karşılamayacağız dedi. MESS işçilere biz bu talepleri size sağlarsak Türkiye karışır dediler. Aslında gördük ki herkes Çimsataş işçilerinin karşısında durdu. Mess, fabrika yönetimi, sendika bürokratları, valisi, polisi... Çimsataş işçileri metal işçilerin yürünmesi gereken yolu gösterdi. An itibarı ile 13 işçi tazminatları ödenmeden işten atıldılar. İşten atılan işçiler bu kararı kabul etmiyorlar. Çimsataş işçisi, arkadaşım yoksa üretim de yok diyebilmelidir. Elbette ki bu noktada işçiler ile dayanışmayı yükseltmek çok önemli bir yerde duruyor. Biliyoruz ki Çimsataş işçilerinin açtığı yoldan metal işçileri ilerlerse MESS de sendika bürokratları da metal işçilerinin karşısında duramaz!"

Konuşmaların ardından **Bandista** sahneye çıktı. "Metal iş kolundaki direnişler yolumuzu aydınlatıyor. TİS süreçlerinde lokal karşı koyuşlar önemli bir yerde duruyor. Sinbo işçilerini selamladığımız gibi Mersin'de MİB öncülüğünde direnen metal işçilerini selamlıyoruz buradan. Anamız bütün dünya yurdumuz bütün cihan olduğu için." denilerek çeşitli parçaları seslendirdiler.

Kısa bir aranın ardından etkinlik devam etti. İlk olarak İstanbul KHK'lılar Platformu Sinbo direnişçisi Dilbent Türker'e çiçek vererek mesajlarını ilettiler.

BDSP: İŞÇİ SINIFI KENDİ ÖRGÜTLÜ GÜCÜ, TALEPLERİ VE DEVRİMCİ PROGRAMI İLE BÜTÜNLEŞMELİ

Ardından **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** adına konuşma gerçekleştirildi. BDSP temsilcisi "Sinbo Direnişi'nin bir parçası olmak bizim için görev ve onurdur" diyerek başladığı konuşmasında sermaye sınıfının saldırıları karşısında başlayan direniş sürecini ve kazanımı aktardı. Konuşmada şunlar vurgulandı:

"BDSP olarak Sinbo direnişi gibi direnişlerin parçası olmak bizim için temel bir görev ve bir onurdur. Dostlar, çok yoğun ve katı bir haramiler düzeni ile karşı karşıyayız. Bu haramiler sermaye sınıfı ve onların iktidarı, muhalefeti, sendikalar içerisindeki uşakları, ajanları toplumun tüm hücrelerine nüfus etmiş tarikatları cemaatleri vb. saymakla bitmeyecekler. İşte karşımızda böylesine örgütlü bir haramiler düzeni var. böylesine örgütlü bir gericilik var, böylesine örgütlü bir sınıf ve onların uşakları, kuklaları var. İşte bu sınıfın, uşakların karşısına işçi sınıfı da kendi örgütlü gücü ile kendi talepleri ve bayrağı ile işçi sınıfının devrimci programı ile bütünleşerek çıkmak zorundadır."

İşçi sınıfının mücadeleye katılmadığı bugünün koşullarında birilerinin işaret fişeği olmasının önemine değinilen konuşmada "Geçtiğimiz yılın işaret fişeklerinden biri Sinbo direnişi oldu, en sonuncu işaret fişeği ise Çimsataş işçileri oldu" denildi.

"İŞÇİ SINIFINI GELECEĞE TAŞIMAK, İKTİDARINI KURMAK VE SOSYALİZMİ KURMA PROGRAMIDIR"

"Geleceği ancak bu kapitalist sömürü düzenine karşı birleşik mücadele yürüte-

rek kazanabiliriz. Geleceği kazanmamızın yolu kapitalizmin saldırılarına karşı işçi sınıfının devrimci bayrağını göndere çekmekle mümkündür" denilen konuşma şu şekilde devam etti:

"Sınıf devrimcileri olarak işçi sınıfını devrimcileştirme ve sosyalizm mücadelesini geliştirme iddiası ile hareket ettik. Bugün geline nokta bu iddiada bu kararlılıkta sarsılmaz duruşumuzun ne kadar haklı ve yerinde olduğunu gördük. Kapitalizmin krizi yoğunlaştı, biz her zaman kapitalizmin karşısına örgütlü bir sınıfı çıkarmanın iddiası ile hareket ettik. En zor dönemlerde de bugün de aynı çabayla hareket ediyoruz. Bizim çabamız bu topraklarda on yıllardır sürüyor. Bu topraklarda devrimci bir sınıf hareketi yaratmak işçi sınıfının devrim ve sosyalizm mücadelesine kazanmanın en önemli km taşlarını döşedik, döşemeye devam ediyoruz.

Bu iddiayı ortaya koymayanlar, sendika bürokratlarının bıraktığı boşluğu doldurmaktan öteye gidemeyeceklerdir. İşçi sınıfını devrimci partisi ve devrimci programı ile birleştirmeye taşımayan hiçbir iddia geleceği kazanamaz! İşçi sınıfının bayrağı ve programı bu topraklarda dalganıyor. Bu bayrak net ve açık olarak sosyalizm bayrağıdır. İşçi sınıfını geleceğe taşımak, iktidarını kurmak ve sosyalizmi kurma programıdır."

BDSP temsilcisi konuşmasını şunları ifade ederek sonlandırdı:

"Dostlar, çok yoğun ve katı bir haramiler düzeni ile karşı karşıyayız. Bu haramiler sermaye sınıfı ve onların iktidarı, muhalefeti, sendikalar içerisindeki uşakları, ajanları toplumun tüm hücrelerine nüfus etmiş tarikatları cemaatleri vb. saymakla bitmeyecekler. İşte karşımızda böylesine örgütlü bir haramiler düzeni var. Böylesine örgütlü bir gericilik var, böylesine örgütlü bir sınıf ve onların uşakları, kuklaları var. İşte bu sınıfın, uşakların karşısına işçi sınıfı da kendi ör-

gütlü gücü ile kendi talepleri ve bayrağı ile işçi sınıfının devrimci programı ile bütünleşerek çıkmak zorundadır."

TOMİS üyesi bir işçi şiir dinletisi gerçekleştirdi. Nazım Hikmet Ran'dan "Açlık Ordusu yürüyor" ve Hasan Hüseyin Korkmazgil'den "Bıçak kemikte" şiirini okudu.

Ardından kürsü Mamak İşçi Kültür Evi (MİKE) Müzik Atölyesi'ne bırakıldı. İlk olarak Sinbo Direnişi için bestelediği marşı söyleyen MİKE Müzik Atölyesi'nin seslendirdiği coşkulu marşlar eşliğinde halaylar çekildi ve etkinlik, MİKE Müzik Atölyesi'nin söylediği marş ve halaylar ile sona erdi. Etkinlik sonlandırılmadan önce bir emekçi de yazdığı şiiri okudu.

Sinbo direnişçisi Dilbent Türker yarın Sinbo fabrikası önünde direnişi bitirecek, ancak işçilere seslenerek mücadeleyi sürdürecektir.

ETKİNLİKTE ÖNE ÇIKANLAR:

*Çeşitli dernek, platform ve örgütler Sinbo Direnişi etkinliğine selamlama mesajları gönderdi.

Dostluk ve Kültür Derneği (DKDER) adına gönderilen selamlama mesajı:

"Değerli dostlar, TOMİS'in Sinbo'da başlattığı direniş 1. yılına girdi. Diğer bir deyimle Pandemiyle birlikte işçilere dönük Kod-29 saldırısına karşı Sinbo fabrikasında direnişe geçen kızkardeşimiz Dilbent Türker'in direnişi 1. yılını dolduruyor.

Hiç kuşkusuz, tarihte hep son sözü direnenler söylemiştir. Çok olmak elbette önemlidir ama, gün olur sayıya bakmadan mücadeleye atılmak direnmek bir adımın hızlanması, bir ateşin harlanması için çok çok önemli olur. Bu bakımdan Dilbent'in gece gündüz demeden yürüttüğü bu direniş, özellikle Kod 29'a ve sendika düşmanlığına karşı mücadelenin kamuoyunda teşhir edilmesinde önemli bir işlev gördü.

Sinbo direnişi, direnişin güzelliğini, direnişte kararlılığı ortaya koyan hem değerli bir deneyimdir hem de emekçilere sermaye düzenini ve onun yasalarını teşhir eden bir direniştir.

Birlikte mücadelenin önemini bilincile, çeşitli platformlarda emek ve özgürlük mücadelesinde birlikte yürüdüğümüz dostlarımızı, Sinbo direnişini bir kez daha selamlıyor, başarılar diliyoruz.”

Devrimci Gençlik Birliği'nden selamlama mesajı:

“Devrimci Gençlik Birliği olarak Sinbo direnişinin 1. Yılı vesilesiyle gerçekleştiren bu anlamlı etkinliği en içten duygularımızla selamlıyoruz.

Kapitalizmin içerisinden geçtiği sosyal, siyasal ve ekonomik krizlerini faturası tüm topluma kesilmek isteniyor. Kovid 19 pandemisiye birlikte kod29 ve işten atma saldırılarının katmerlestiği böylesi bir dönemde sinbo direnişi yol gösterdi, göstermeye de devam ediyor.

Bizler sinbo direnişinin ilk gününden bu yana her zaman direnişin yanında yer aldık.

Biliyoruz ki gündüzlerinde sömürülmediğimiz, gecelerinde aç yatmayacağımız günler yakındır ve o günler ancak işçi gençlik el ele birleşik ve kitlesel bir mücadele vererek kazanacağız.

Yolumuz işçi sınıfının yoludur!”

İşçi Hareketi Koordinasyonu tarafından iletilen selamlama mesajı:

“Dostlar herkese merhaba.

Bugün bu salonda aranızda olamıyoruz. Kayı İnşaat işçileriyle Ankara’da haklarımızın peşindeyiz. İnşaat işçileriyle bir yıldır hiç durmadan mücadelemizi sürdürüyoruz. Mutlaka hakkımızı alacağız. Eminiz ki Sinbo’daki direniş kazanacak, Dilbent Türker hakkını alacak. Onun da mücadelesi bir yıldır sürüyor. Bu koskoca bir yıllık zaman hepimize çok şey öğretti. İşçi sınıfı mücadelesini bir adım daha öne taşımak için yürümeye devam edelim. Sinbo direnişinin birinci yılında direnen Dilbent Türker’i ve sendikası TOMİS’i yoldaşça selamlıyoruz. Daima yanınızdayız.

Bugün bu salonda bir araya gelen herkesi işçi sınıfının örgütlü mücadelesini büyütmek için coşkuyla selamlıyoruz. Üreten biziz, yöneten de biz olacağız.”

CHP Adana Milletvekili Orhan Sümer’in gönderdiği mesajı:

“Sinbo Direnişi’nin 1. yıldönümü nedeniyle düzenlenen etkinlikte değerli emekçi kardeşlerimle bir arada olamadığım için son derece üzgünüm. Nazik davetinize teşekkür ederim. Kod-29’la iş hayatından uzaklaştırılan, emek ve sendikal hakları gasp edilen tüm emekçilere ve TOMİS üyelerine selamlarımı ve saygılarımı sunarım.”

İstanbul KHK’lılar Platformu’nun selamlama mesajı:

“Sendika üyesi olduğu için Kod-29’la işten çıkarılan Dilbent Türker gerçek bir insanın kendisine nasıl gerçek dertler edinebileceğini dosta düşmana gösterdi. Direnişini sadece bireysel kılmayıp onu işçi sınıfının taleplerine dönüştürdü. Direnişçi diğer işçilerle, KHK ile işten atılan emekçilerle, işçi-emekçi mitingleriyle buluştu. Ve eminiz hayatı boyunca unutamayacağı güzen anlar ve insanlar biriktirdi. Biz İstanbul KHK’lılar Platformu olarak onu ve yol arkadaşlarını büyük bir mücadele ve iyilik örneği olarak hatırlayacağı ve hatırlatacağız. Bozuk düzene karşı mücadele ederek kendilerine gerçek dertler edinen direnişçilerin karşısında onların sesini duymayan, başka yönlere bakan, yemek, içmek, boşaltmak ve hayatı tüketmek dışında zavallıca dertleri olan sendikacıların, dost gibi görünen muhalifleri de gördük. Her zaman ki gibilerdi yalan bir hayatı yaşamak için her gün yeni yalanlar uydurmak zorunda kalan insanlığın en zavallı halkaları sizleri de hafızamıza işledik. Yeryüzünde hiçbir şey boşuna yaşanmaz. direnişiniz gökyüzü hafızamızda yerini aldı. Zamanı geldiğinde, neyi nasıl yapmamız gerektiğini, kafamızı yukarı kaldırıp aydınlık direnişinize bakarak hatırlayacağız. Hayata kendinden birlikte vermenin, iyi insan olmanın ve sıradanlaşmış kötülüğe karşı mücadele vermenin yıldızlı bir örneği oldun sevgili Dilbent Türker. Vardık, varız, varolacağız! Sinbo’da direniş çoktan kazandı!”

Bunların dışında **Mücadele Birliği Platformu** ve **Esenyurt Partizan** da etkinliği ve direnişi selamladıkları mesajlar gönderdiler.

Salon içerisi ve girişi “Bir zincir yitirenler, bir dünya kazanacak! Sen de o dünyadansın, sınıfın bil, safa gel!”, “Topyekun saldırılara karşı topyekun mücadele! Devrimci sınıf sendikacılığı bayrağını yükseltelim!”, “MESS ve sendikal ihanet düzenini yıkalım! Söz-yetki-karar hakkı işçilere!” ve “Krizin ve pandeminin faturasını ödememek için işgal, grev, direniş!” şiarlı pankartlar ile donatıldı. Ayrıca salona “Madde 25/2 (Kod-29) kaldırılın! Sendikal örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılın! İşten atmalar yasaklansın! Herkese iş ve gelir güvencesi sağlansın!” taleplerinin yer aldığı pankart asıldı. Salon girişinde ise Sinbo Direnişi’nin 1 yıllık süreci kronolojik bir şekilde çeşitli görseller ile sunuldu.

Etkinlik boyunca salonda coşkulu bir şekilde “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Kadın-erkek el ele örgütlü mücadeleye!”, “Dilbent Türker yalnız değildir!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganları atıldı.

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

DEV TEKSTİL: İşçi düşmanı Lacoste!

İstanbul Beylikdüzü Beysan Sanayi Sitesi’nde bulunan Flomak Tekstil’de işten çıkarılan DEV TEKSTİL üyesi işçiler, Lacoste mağazası önünde eylem yaptı.

Zeytinburnu’nda bulunan Marmara Forum önünde yapılan eylemde DEV TEKSTİL adına açıklama okundu. Fabrikalarda pandemi ile birlikte artan hukuksuzluk ve işten atmalara dikkat çekilen açıklamada “İktidar sermayeyi korurken, biz işçi ve emekçileri ise ölüme terk etti. Pandemiye fırsata çeviren patronlar iktidardan aldıkları güç ile her türlü saldırıyı hayata geçirdiler.” denildi.

“KÖTÜ ÇALIŞMA KOŞULLARINDAN EMPORIO VE LACOSTE DA SORUMLU”

Derinleşen ekonomik krize ve 2022 yılı için belirlenen asgari ücretin erimesine değinilen açıklama Çimsataş işçilerinin direnişi de selamlandı. Açıklama şu sözlerle devam etti:

“Biz işten atılan DEV TEKSTİL üyesi Flomak işçileri olarak, anayasal haklarımızı kullandık, sendikal olduk. Ama Flomak yöneticileri anayasal suç işleyerek çıkışımızı gerçekleştirdiler. İşten atılmamıza hiçbir sebep sunamadılar. Bizler Emporio Armani ve Lacoste gibi dünyaca ünlü markalara üretim gerçekleştiriyorduk.

Bizler insanca çalışma koşulları istedik!

Bizler güvenceli çalışmak istedik!

Bizler sigortasız göçmen işçi çalıştırılmasın, tüm işçiler güvenceli çalıştırıl-

sın istedik!

Bizler elden ücret verilmesin, tüm ücretlerimiz banka hesabına yatırılın istedik!

Bizler baskı ve mobbingin son bulmasını istedik!

Bizler yaşadığımız tüm sorunların son bulmasını istedik. Bu istemlerimiz Flomak yöneticilerini rahatsız etti.

Bizlerin karşı karşıya kaldığı hak gasplarının, kötü çalışma koşullarının, tek sorumlusu Flomak patronu değildir. Dünyaca ünlü markalar olan, Emporio Armani ve Lacoste sorumludur.”

“BASKIYA, HUKUKSUZLUĞA GEÇİT VERMEYECEĞİZ!”

İşçiler son olarak Lacoste yönetimine şu şekilde seslendi:

“Sizlerde bu suçun ortağısınız. Yapılan bu hukuksuzluk son bulmadıkça sizleri de rahat bırakmayacağız. Emeğimizi, hakkımızı kimseye bırakmayacağız. Yapılan bu baskıya, hukuksuzluğa geçit vermeyeceğiz. Şunu iyi bilirsiniz ki servetleriniz bizden çaldıklarınızdır. Bizden çaldığınız her şeyi sizden geri alacağız. Susmayacağız ve haklılığımızı her yerde haykıracağız. Sendikal olmak bizim hakkımızdır. Siz de bu hakkımıza engel olamayacaksınız.”

“İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” ve “Hak verilmez alınır zafer sokakta kazanılır!” sloganlarının atıldığı eyleme TOMİS ve DGB katıldı.

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

Tarikat yurtları mı düzenin karanlık tuzakları mı?

E. Bahri

Babası tarafından bir tarikat yurdunda kalmaya zorlanan tıp fakültesi öğrencisi Enes Kara'nın yaşamına son vermesi, birer gericiлик yuvası olan tarikatlar sorununu birkez daha gündeme getirdi. Çoğunun üstü örtülese de tarikat yurtlarında işlenen suçların haddi hesabı yok: Toplu tacizler-tecavüzler, cinayetler, katliama yol açan yangınlar vs...

Devlet, din istismarı üzerinden hem ticaret hem siyaset yapan, resmi kurumlarda kadrolaşan, merkezi iktidar ya da yerel yönetimler tarafından finanse edilen bu kurumları emekçileri gericilikle zehirlemenin araçlarından biri olarak kullanmaktadır. Bu gericiлик kuyularının kullanımı yeni değil elbette. Ancak AKP'nin ülkeyi yönettiği son 20 yılda büyük bir sıçrama yapmaya muvaffak oldukları da bir gerçek. Hem yaygınlık hem etki alanlarının genişlemesi bakımında AKP onlara bir "altın çağ" bahşetti. AKP tarikatlar tarafından desteklendi, tarikatlar ise rejimin sunduğu imkanlara yaslanarak bir tür "karanlık canavarlar" niteliğine büründüler.

FAŞİST CUNTANIN BATAKLIĞINDA BOY ATTILAR

Emekçilerin dinsel inançlarının istismarı, AKP'den önce de sermaye devletinin kullandığı araçlardan biriydi. Nitekim AKP'nin iktidara taşınması, gelinen aşamada devletin bürokratik ve militarist aygıtlarını büyük ölçüde ele geçirmesi de bu aynı politikanın düzlediği zeminde mümkün olmuştur. Bu süreç, CIA projesi olan Komünizmle Mücadele Dernekleri'nin açıldığı 1960'lı yıllara kadar uzanıyor. Ancak 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesi gerçekleştirilene kadar, emekçileri orta çağ artığı ideoloji ile zehirleme planı pek etkili olmamıştır. Zira toplumsal hareketin kitleselleştiği, işçi sınıfının büyük kitlesel eylemler gerçekleştirdiği, devrimci hareketin büyük bir güç topladığı o atmosferde din istismarının etkisi sınırlı kaldı.

Tarikatlar nasıl ki AKP döneminde sıçrama yapmışlarsa faşist cuntanın bataklığında da boy atmışlardı. Zira cunta, devrimci hareketi, toplumsal direnişi ve sendikal mücadeleyi büyük bir vahşetle ezerken, din istismarına dayalı sistematik bir politika da izledi. Ekonomik, sosyal, siyasal kazanımlar askeri zorla gasp edi-

lirken, yoksulluk içine itilen emekçilerin önüne 'öbür dünyada' cennet vadeden tarikatlar/cemaatler sürüldü. Seçmeli olan din dersleri zorunlu hale getirildi, yüzlerce imam hatip okulu, binlerce cami, mescit, kuran kursu açıldı. Faşist cuntanın başı Kenan Evren meydanlarda kuran ayetleri okuyarak nutuklar attı. Din istismarı cuntadan yönetimi devralan Turgut Özal'lı ANAP hükümetleri tarafından da sürdürüldü. Kürt halkının eşitlik ve özgürlük mücadelesine karşı "laik ordu" sadece kirli savaşı değil, şeriatçı Hizbil-kontra militanlarını tetikçi olarak da kullandı. Bu politikayı ilerici-devrimci hareketi hedef alan sistematik faşist saldırılar tamamladı.

Bu politika 1990'lı yıllarda yerel yönetimlerin dinci gericiлик tarafından ele geçirilmesiyle yeni bir ivme kazandı. Necmettin Erbakan'ın başında bulunduğu Refah Partisi'ne kitlesel oy desteği oluşturulmuş, koalisyon hükümeti kurabilecek güce ulaşmıştı. Sistemin krizleri, açmazları, yozlaşmış politikacıları ve insan soyunun yarattığı tüm ilerici değerlere düşman oluşu tek partili AKP dönemini hazırladı. Emperyalist ve siyonist güçlerle sermaye sınıfının düzlediği zeminde iktidara taşınan dinci gericiлик tarikatların yayılması için büyük imkanlar sundu.

Karanlığın koyulaştırıldığı bu dönemde yayılan tarikatların ilk el attıkları alanlardan biri 'yurtlar' oldu. Yurtlar insanca barınma alanları olarak değil 'dindar-kindar' gençlik devşirme alanları olarak tasarlandı. Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlı yurtların sayısı azaltılırken iktidarın da teşvikleriyle tarikatların binlerce 'öğrenci yurdu' açmaları rejimin planlı bir şekilde gençliği hedef aldığını gözler

önüne seriyor.

ESAS SUÇLU GÖZ ARDI EDİLMEMELİ

Tarikat yurtlarında işlenen suçlar açığa çıktığında doğal olarak tepkiler iktidara, özel planda ise AKP'ye yöneliyor. AKP-MHP ortaklığıyla kurulan dinci-faşist rejiminin bu suçlardan sorumlu tutulması, hesap vermeye zorlanması elbette büyük bir önem taşıyor. Saray rejiminin sorumlu tutulması, işlediği bu suçlardan dolayı da emekçiler nezdinde teşhir edilmesi özel bir önem taşımakla birlikte ortada sistemin yarattığı ciddi bir sorun olduğu gerçeği de göz ardı edilmemeli. Saray rejimi kabusunu emekçilerin başına saran da tarikatları palazlandıran da kokuşmuş sermaye düzeninin ta kendisidir. Saray rejimi yıkıldığında da bu karanlık kuyuları kapatılmayacak. Çünkü düzenin, oradan yayılan zehirle emekçilerin sersemletilmesine ihtiyacı var.

Bu bağlamda düzen partilerinin Enes Kara olayından sonra gösterdikleri tepkiler dikkat çekicidir. Hiçbiri sorunun esas kaynağına değinmedi bile. 'Gençlerimiz' söylemiyle başlayan nutuklarda tarikat yurtlarının kapatılması, öğrencilerin barınma sorununa gerçek çözümlerin üretilmesi, tarikatların işledikleri suçlardan dolayı hesap vermesi gerektiği konularına değinilmedi. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu sessiz kalırken, sağcı-dinci partilerin şefleri tarikatlara tokondurmadı. AKP-MHP rejimi ise bekleneneye üzere yine tarikatlara kalkan oldu.

Düzen partilerinin bu tutumu ne tesadüf ne de Kılıçdaroğlu'nun iddia ettiği gibi 'etik'le ilgilidir. Açık ki tüm düzen partileri bu karanlık kuyuların zehir yaymaya devam etmesinden yanadır. Oysa

bu sorunun kapsamı hiç olmadığı kadar genişlemiştir. Bir dönem devletin kullandığı aparatlar olan tarikatlar, artık devletin bizzat merkezinde yuvalanmışlardır. Bu da gericiliğe karşı mücadelenin öneminde işaret ettiği gibi, kapsamının nasıl genişlediğini de gösteriyor.

SİSTEME VE YARATTIĞI KARANLIĞA KARŞI MÜCADELE

Tarikat yurtlarının tartışmaya açılması bağlamında ilerici güçler yurtların kapatılması/kamulaştırılması taleplerini dile getirmeye başladılar. Elbette tarikat yurtlarının kapatılması, devletin zindanlar ve saraylar inşa etmeye değil, ihtiyacı karşılayacak sayıda öğrenci yurdu inşa etmeye zorlanması demokratik bir talep olarak yükseltilmelidir. Tarikatlara devlet kaynaklarından, yerel yönetimlerden, ihalelerden aktarılan kaynakların kesilmesi de temel taleplerden biri olarak yükseltilmelidir. Bu uğurda örülecek mücadeleye Diyanetin kapatılması, din derslerinin seçmeli hale getirilmesi, tarikatların rejimin açtığı zeminde okullarda yürüttükleri gerici faaliyetlerin yasaklanması, küçük çocukların 'kuran kursu' adı altında bu karanlık odakların pençesine terk edilmesinin önlenmesi gibi talepler de eklenmelidir.

Bu talepler uğruna mücadelenin geliştirilmesi, tarikatların sömürü ve kölelik düzeni kapitalizme sundukları hizmetleri teşhir ederek, emekçileri bu mücadeleye katmak da büyük bir önem taşıyor. Bununla birlikte meselenin sadece yurtlar olmadığı, emekçilerin çocuklarını avlamak için pusuda bekleyen bu karanlık odakların bizzat sistem tarafından beslendiği, AKP döneminde ise devletin merkezine yerleştirildiği göz ardı edilmemeli. Kaldı ki sistemin krizi derinleştikçe devlet ırkçı, faşist, dinci, mezhepçi, cinsiyetçi grupları daha da palazlandırıyor. Bu sorunun kapsamı Türkiye'de hiç olmadığı kadar büyümüş olmakla birlikte, emperyalist-kapitalist sistemin genelinde böyle bir eğilimin olduğu da bir gerçek.

Günümüzde kapitalist sistem, tarikatlar dahil gericiğin bütün versiyonlarının kaynağı ve yeniden üreticisidir. Dolayısıyla gericiğin koyu karanlığına karşı mücadelenin bu kabusu yaratan sistemi de hedef alacak kapsamda örülmesi hiçbir koşulda göz ardı edilmemelidir.

Enes Kara'nın ardından...

Rejimin korkusu ve gericilik savunusu

Enes Kara'nın gericiliğe kurban gitmesinin ardından çoğu gençlik örgütleri tarafından, bir dizi kentte eylemler yapıldı. Sosyal medyada, TV programlarında tarikat yurtları ve cemaat yapılanmalarının kapatılmasına ilişkin tartışmalar gerçekleştirildi. Elbette ki AKP-MHP iktidarı ve saraydan beslenen yandaş medya bir kez daha tarikatlara ve cemaatlara kalan olmaya çalıştı.

Milli Eğitim Bakanı Mahmut Özer, Kara'nın maruz kaldığı baskılara dair yöneltilen sorulara, üniversite öğrencisi olduğu ve yetki kapsamına girmediğini iddia ederek yorum yapmaktan kaçındı. Son yıllarda yapılan protokollerle adeta tüm misyonunu cemaatlara teslim eden MEB eğitimin tüm kademelerinde Ensar, TÜGVA, İlim Yayma Cemiyeti ve Kara'nın da kaldığı yurdun sahibi olan Nur Cemaati ile yol yürüse de Bakan, bu cinayetin yetki kapsamında olmadığını iddia etti.

Kendi gerici çıkarları uğruna yapay ayrımlarla emekçileri bölüp toplumda ledikleri gibi kutuplaşmalar yaratan rejimin şeflerinden **AKP sözcüsü Ömer Çelik** sosyal medya hesabından demagoji yaptı. "Kindar-dindar nesil" gayelerini dile getirmeyi ihmal etmeyen AKP sözcülerinden Çelik, "Gencecik bir insanın ölümü üzerinden kindar bir dille kavga, ideolojik hesaplaşma ve ayrışma üretenlerin yaptığı şey asla kabul edilemez ve ahlaki değildir. Her ölüm insanı kendi ruhuyla yüzleştirmelidir. Bu büyük imtihandır. Hayatını kaybedenin acısı bizi buna götürmelidir. Ölüm üzerinden bile ayrışma üretenler, ideolojik egolarının kavgasını bir kenara bırakmalıdır" çarpıtmasıyla suçlarının üzerini örtmeye çalıştı.

Zırvalamada sınırları altüst eden **AKP Amasya Milletvekili Mustafa Levent Karahocagil** ise, "Gerçekten böyle baskılar doğru değil. Tabii bunu cemaatlara mal

etmek de doğru değil. Cemaatlerden bir tane oluyorsa diğer türlü ailelerden onlarca oluyor. Kumar oynayan, içkici bir aileden onlarca oluyor. Biz, bunu, gençlerimize 'Dış güçler' deyince de biraz zorlarına gidiyor ama bu bir gerçek. Dış güçlerin ülkemiz içindeki oyunları" diyerek kepaze açıklamalara bir yenisini ekledi.

Dinci-faşist zihniyeti temsil eden saray rejimi destekçisi **BBP MKYK Üyesi Ahmet Namık Akdoğan** ötekilerden daha rezil olduğunu ispatladı. Sosyal medyada hesabından "Bir velet öldü diye cemaatleri mi kapatacağız?..." diye paylaşım yapan bu kişi gelen tepkilerin ardından yazdıklarını silmek zorunda kaldı.

İktidar ve onun yandaşları durumu çarpıtmak için istedikleri gibi rezil açıklamalarda bulunabilirler, Enes Kara'nın yaşadıklarını anlattığı video ve mektup, esas suçlunun bizzat bu gözü dönmüş gericiler ve onların sefasını sürdürdüğü düzen olduğunu gözler önüne serdi.

Tarikat yurtlarında yaşanan cinayet, intihar ya da taciz-tecavüz gibi olayları engellemek yerine bunların duyulmasını önlemek için büyük bir gayret içinde olanlar, yayın ve eylem yasağı gibi baskıları devreye soktu. Yazılı açıklama yapan **Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı**, Kara'nın çektiği videoya erişim yasağı getirildiğini duyurdu.

Enes Kara'nın yaşamını yitirmesinin ardından okuduğu Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden arkadaşları eylem gerçekleştirmişti. Olaya dair hiçbir açıklamaya yapmayan **Elazığ Valiliği** 26.01.2022 tarihine kadar kentteki her türlü eylem ve etkinlikleri yasaklama kararı aldığını duyurdu. 14 Ocak'ta gençlik örgütlerinin çağrısı ile Taksim Tünel'de yapılmak istenen basın açıklaması da **Beyoğlu Kaymaklığı** tarafından "Anayasal düzene aykırı" olduğu iddiasıyla yasaklandı.

Taksim'de Enes Kara eylemine polis terörü

"Bu düzende geleceğimiz yok, biz yaşayacağız!"

Enes Kara'nın ölümünün ardından ülke çapında gençlik sokaklara dökülürken, 14 Ocak'ta da Taksim'de yapılmak istenen eylem polis terörüyle karşılaştı.

Gençlik örgütlerinin "Bu düzende geleceğimiz yok, biz yaşayacağız" şiarıyla çağrısını yaptığı eylem Kaymakamlık tarafından yasaklandı. Yasağa rağmen toplanan kitle, "Enes'in intiharı, cinayettir! Bu düzeni değiştirmek ve özgür bir geleceği kazanmak için gençliği mücadele etmeye çağırıyoruz" diyerek açıklama yapmak istedi. "Enes'in hesabı sorulacak!" sloganı atılan eylemde polis saldırdı ve 83 kişi gözaltına alındı. Basın emekçilerinin de polis tarafından darp edildiği ve ikisinin gözaltına alın-

dığı eylemde *Kızıl Bayrak* muhabiri de darp edildi.

Gözaltına alınan 83 kişi insani olmaya koşullarda tutularak işkenceye maruz kalırken, her türlü ilerici eylem ve etkinliği yasaklamaya bahane edilen pandemi de önlemler alınmayarak yok sayıldı. Hijyenin bulunmadığı, "sosyal mesafe" önleminin uygulanmadığı, havasız gözaltı araçlarında öğrencileri saatlerce bekleten polis öğrencilere işkence etmeyi de sürdürdü.

Sağlık kontrolünde bir öğrencinin de kafasına dikiş atıldı, DGB ise 2 yoldaşlarında koronavirüs tespit edildiğini duyurdu.

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

DGB: Gerici örgütlenmeler dağıtılsın!

Tarikat yurtlarına mahkum edilen bir arkadaşımız daha yaşamını yitirdi. Tıp Fakültesi'nden arkadaşımız Enes Kara yaşamına son verdi.

Bir üniversiteli daha bu kapitalist sistemin çarkları arasında geleceksizlik kaygısından, aile-cemaat-tarikat baskısından kaynaklı öldürüldü.

Enes çektiği video ile kendisini ölüm götüren süreci anlatıyor. Geleceksiz bırakılma korkusu, ümitsizlik ve çaresizlik, din istismarı üzerine kurulu tarikatlar...

Enes'i ölüme götüren süreçte sorun tek başına barınmak için gidilen bir tarikat yurdu değildir. Aile-cemaat baskısı ile bunalmış, işsizlik-geleceksizlik kaygısıyla çıksız kalmış bir gencin sistemin çarkları arasında öğütülmesidir. 19 yaşında bir gencin zorla bu cemaatlara gönderilmesi ve umutsuz bırakılmasıdır.

Enes Kara'nın ölümünün sorumlusu, öğrencileri tarikatlarla mecbur bırakan AKP-MHP iktidarıdır!

Enes Kara'nın ölümünün sorumlusu 19 yaşında bir gencin hayat sevincini çalan, dayanma gücünü tüketen kapitalizmdir!

Öfkeliyiz, yaşamımızı çalanlardan, geleceğimizi karartanlardan sorulacak hesabımız var.

Haklarımıza, özgürlüğümüze, geleceğimize sahip çıkıyoruz. Yaşamımıza göz koyanlara karşı sokağa, eyleme, örgütlenmeye!

Daha geçtiğimiz ay Antalya'da tarikat yurdunda bir arkadaşımız öldürüldü. Şimdi Enes yaşamına son verdi.

**Tarikat yurtları kapatılsın!
Tüm gerici örgütlenmeler dağıtılsın!**

**Düzene karşı devrim!
DEVİRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ**

Marksizm ve sosyal-şovenizm

(GİRİŞ)

“BUGÜN KAPİTALİST TÜRKİYE’DE EN ACİL İŞ”

Önümüzde “İşçiler ve Kürtler” başlıklı ve Aydemir Güler imzalı bir yazı var. 6 Ocak 2022 tarihli *sol.org*’da yayınlanan bu çok yeni yazı *Gelenek* dergisi logosu taşıyor. Ama anılan derginin yeni sayısı henüz çıkmış görünmüyor. Bu ister istemez söz konusu yazının öncelikle sunulmasının belli nedenlerle gerekli bulunmuş olabileceğini akla getiriyor.

Yeni bir yıla işçileri ve Kürtleri konu alan bir teorik metinle girmek kuşkusuz iddialı bir tutum. Hele de gündemde yazının yayınlanmasından yalnızca üç gün sonra (9 Ocak 2022) toplanacak bir olağanüstü parti konferansı da varsa. Fakat yazık ki toplanan ve kararları açıklanmış bulunan parti konferansı, önümüzdeki yazıya başlığını veren işçileri ve Kürtleri pek umursamış görünmüyor. Kürtler ya da Kürt sorunu kararlarda bir tek kelime olsun geçmiyor. İşçiler ise yalnızca “işçiler, emekçiler” kalıbı içinde öylesine bir sözcük olarak geçiyor. Hepsisi bu.

Oysa Konferansın toplandığı günlerde gerilimi had safhada olan bir Metal Sözleşmesi süreci vardı ve bunun akıbeti ülke çapında sınıf hareketinin toplamını çok yakından ilgilendiriyordu. Ama nedense bu, sınıfı temsil etmek iddiasındaki bir partinin Olağanüstü Konferansı’nı hiçbir biçimde ilgilendirmiyor. Üstelik o sıra ortada BMİS’in bir “grev kararı” da varken. Üstelik TKP MK üyelerinden biri aynı zamanda BMİS merkezinde “sendika uzmanı” olarak görevliken, dolayısıyla tüm bu sürecin merkezinde duruyor. Zehra TeYZe’yi konferansa getirip kürsüye çıkaran Kemal Okuyan, aynı hasasiyeti yanı başındaki MK üyesi bu BMİS “uzman”ı üzerinden de gösteremez miydi? Konferans hakkında kamuoyuna yansıtılan bilgi, açıklama ve görsellere bakılırsa göstermiş görünmüyor.

Peki ama 130 bin işçiyi kapsayan ve işçi hareketinin geneli için çok özel bir önem taşıyan Metal Sözleşmesi’nin 9 Ocak’ta toplanan bir konferansta hiç gündeme gelmemesini nasıl anlamak gerekir? Yoksa “sendika uzmanı” üzerinden işin akıbeti zaten peşinen biliniyor ve dolayısıyla olup biten onaylanıyor muy-

"Sosyalist hareket Kürt emekçileri ile Kürt mülk sahibi sınıfların üyelerini tek bir bütünün parçaları olarak kabullenmemeli. Kürt emekçilerin sosyalizm mücadelesine örgütlenmesi bugün en acil iştir."

İşçiler ve Kürtler

■ 06.01.2022
AYDEMİR GÜLER

Büyük Ekim Devriminden öğrenmeye devam ediyoruz. Aradan yüz yılı aşkın zaman geçmesine, Ekim Devriminin doğrudan ürünü, mirasçısı olan

SİP-TKP gibi reformist çizgideki bir partinin, EMEP ve Sol Parti gibi reformist sol partilerle ittifaka gidip de reformist sol çizgideki HDP ile ittifaktan kaçınmasının tek gerçek açıklaması, ulusalcı bir “misyon” ile hareket ediyor olmasında saklıdır. Sosyalizm, sınıf, sınıf dinamiği vb. söylemler ise bu “misyon”u sözde leninist bir tül altında gizlemek içindir. Bunun böyle olduğunu, Aydemir Güler’in yazısını izleyen son bir haftanın olayları şimdiden tüm açıklığıyla gözler önüne sermiş bulunmaktadır.

du? Bu soru çok da yersiz değil. Zira satış sözleşmesi yalnızca üç gün sonra (12 Ocak) imzalandı ve *sol.org* bu açık satışı yalnızca yorumsuz bir kuru haber olarak yayınladı. Aynı gün “İsyan Grev Direniş!” militan şiarıyla satışa başkaldıran Çimsatış işçilerinin büyük yankı yaratan eylemine ise ancak ertesi gün akşamüzeri mecburen yer verildi. Ama hemen ardından, üç gün boyunca direniş görmezlikten gelen BMİS bürokratlarının gerçeği gizleyen ve direnişçi işçileri karalayarak açıklamasını yorumsuz tam metin olarak yayınlamakta da bir beis görmedi. Tüm bunlar açıkça BMİS yönetiminin kolanması anlamına geliyor. Bunun da çok şaşırtıcı bir yanı yok. BMİS bürokratları sendikal alanda neyse, SİP-TKP de siyasal planda tamı tamına odur. Ne eksik ne fazla!

Önümüzdeki yazıya ve değinmiş bulunduğumuz güncel durumla bağına

dönelim. Aydemir Güler, üzerinde daha sonra genişçe duracağımız yazısının nihayet sadece gelen bölümünde, neredeyse on yıldır farklı biçimlerde yinelenen “tez”ine bağlıyor sözü: Kürtler artık “ezilen” bir ulus olarak tanımlanmazlar; dolayısıyla Kürt sorunu da, henüz tümüyle değilse bile, hemen hemen “sorun” olmaktan çıkmış sayılır. Kuşkusuz buna rağmen ortada halen bir “Kürt dinamiği” vardır. Ama genel politik süreçlerdeki kaotik durumun sürdüğü şu sıralar, bu dinamikle nasıl ilişkilenebileceği sorusuna yanıt aramakla vakit kaybedilmemeli, dolayısıyla “geleceği bağlamak için acele de edilmemelidir”.

Hemen ardından yazının “*Acele edilmesi gereken iş başkadır*” ara başlığı geliyor. Bu merak uyandıran başlık altında söylenenlerin özeti ise şudur: “Komünistler” tüm güç ve enerjileriyle sınıf çalışmasına yoğunlaşmalı, bu çalışma

inde ve elbette “sınıfsal temelde” Kürt işçilerini de örgütlemeli, böylece Kürt sorunundan her şeye rağmen geriye kalmış bir şey varsa eğer, onu da bu yolla, yani “sosyalizm temelinde” çözmelidirler. Bütün bunlardan dolayı, “*Kürt emekçilerin sosyalizm mücadelesine örgütlenmesi bugün kapitalist Türkiye’de en acil iştir.*”

Bu pek iddialı sözleri alınız, son günlerin sınıf hareketine ilgisiz ve sınıf eylemine umursamaz sefil tablosuyla karşılaştırınız. “Acele edilmesi gereken iş”in bu denli açık, iddialı ve vurgulu bir biçimde tanımlandığı bir teorik metni izleyen bir “olağanüstü” parti konferansında, sınıfın ve sınıf hareketinin sorunlarının esamesi bile okunmuyor. Konferansı hemen izleyen günlerde metal sözleşmesi satışına örtülü onay veriliyor. Ve aynı tutumun bir uzantısı olarak, bu durgun dönemde pekâlâ sınıf hareketini ateşleyebilecek önemli bir işçi direniş

görmezlikten geliniyor. Bununla da kalınmıyor, BMİS bürokratlarının Çimsatış Direnişini karalayan açıklaması, üstelik işçilere parmak sallamak anlamına gelen “*Grup sözleşmesi, MESS üyesi tüm işletmeler için geçerlidir. Sözleşme süreci tamamlanmıştır*” vurgusu özellikle öne çıkarılarak, yorumsuz tam metin olarak yer veriliyor.

Ve işte böyle bir ortamda, partinin otuz yıllık ulusal sorun uzmanı, Kürt sorununda boğazlarına kadar batmış buldukları sosyal-şovenizmi mazur gösterebilmek üzere yıllardır tekrarlanan kabak tadı vermiş değerlendirmelerle bir kez daha sahneye çıkıyor. Kürtlerle ya da Kürt hareketiyle ilişkilenenin sırası değil, biz nasılsa sorunu “sınıf dinamiği” üzerinden çözeceğiz diyor.

Böylece “*İşçiler ve Kürtler*” yazısının gerçek işleviyle, işçilere de Kürtlere de tümüyle ilgisiz Olağanüstü Konferans’ın gerçekte birbirini nasıl tamamladıkları sorununa gelmiş oluyoruz.

“HDP’SİZ İTTİFAK”!

Resmi parti sitesi olağanüstü konferansın hemen öncesinde (6 Ocak) Genel Sekreter Kemal Okuyan’la yapılan röportajı, “*Olağanüstü Konferans çünkü ülke olağanüstü bir dönemden geçiyor*” başlığıyla yayınladı. Başlıktaki düşünce konuşmada şöyle yer alıyor:

“*Olağanüstü Konferans çünkü bazı başlıklarda bir an önce yol almak istiyoruz. Olağanüstü Konferans çünkü ülke olağanüstü bir dönemden geçiyor. Konferansımız yaklaşık bir aydır sürüyor, bütün üyelerimiz, gönüllülerimiz sürece dahil oldu. 9 Ocak’ta TKP daha kararlı, daha net, daha enerjik biçimde mücadelesine devam edecek. Konferansın sonuçlarını kuşkusuz halkımızla paylaşacağız.*”

Fakat Olağanüstü Konferans’ın “halkımızla paylaşılan sonuçları”na baktığımızda şaşkınlık duymaktan kendimizi alamıyoruz. Zira ortada olağanüstü sürecin ihtiyaçlarına yanıt veren olağan dışı hiçbir şey yok. İşçiler ve Kürtler, dolayısıyla onlara dayalı dinamikler gündeme alınmadığına göre, doğası gereği olamazdı da. Sol bir siyasal akım olarak bugünün Türkiye’sinde işçileri ve Kürt halkını bir yana bıraktınız mı, güncel olağanüstü süreçleri etkilemek doğrultusunda zaten esasa ilişkin bir şansız kalmaz.

Olağanüstü Konferans’ın sonuçları karar haline getirilmiş dokuz başlıktan oluşuyor. Bunlardan ikisi parti yaşamına (örgütlenme hamlesi ve başış kampanyası), bir üçüncüsü Küba’yla dayanışmaya ilişkin. Diğer ikisini hayat pahalılığına karşı mücadele ile enerjide devletleştirme çağrısı oluşturuyor. Böylece geriye dört karar kalıyor ve bunların dördü de yeni seçim süreciyle ilgili. Cumhurbaşkanlığı Seçimi, Seçim Yasası, Milletvekili Adaylarının Belirlenmesi ve nihayet “Sol Parti ve EMEP ile ilişkiler” başlıklı bu kararların sonucunu, Olağanüstü Konferans’ın da tek gerçek nedeni ve dolayısıyla sonucudur. Kamuoyuna daha önce zaten yansımış görüşler ışığında ele alındığında, bu kararda gerçekte yeni bir şey yok. Kararda adı geçen iki partiyle ittifakın kotarılmasına ilişkin dikkate değer bir istek ve irade, bunun şurünü aşırı bir esneklik ile neden HDP şahsında Kürt hareketinden uzak durulması gerektiğine ilişkin kapalı imalar var.

Aydemir Güler’in 6 Ocak tarihli *İşçiler ve Kürtler* başlıklı yazısı ile 9 Ocak tarihli TKP Olağanüstü Konferansı’nın çaktığı noktaya da böylece ulaşılmış oluyoruz: Kürt hareketini dışarda bırakan bir reformist sol ittifak, şu sıra SİP-TKP’nin en önemli işi gibi görünüyor.

Genel Sekreter Kemal Okuyan’ın Kasım ayı sonundaki “*HDP’siz ittifak olur mu, olur!*” açıklaması ulusalcı çevreleri epeyce heyecanlandırmış, onay ve takdirlerini kazanmıştı. (Öylesine ki *Cumhuriyet* sitesi alışılmamış bir tutumla *Duvar*’daki söyleşi olduğu gibi yeniden yayınlamıştı). Partinin Kürt sorunu uzmanı olarak Aydemir Güler ise önümüzdeki yazısıyla bu politikaya teorik dayanaklar üretmeye çalışıyor. Fakat sosyal-şovenizmi sözde Leninizm ile gerçekleendirme gayreti içinde gülünç durumlara düşmekten öteye gidemiyor.

SİP-TKP gibi reformist çizgideki bir partinin, EMEP ve Sol Parti gibi reformist sol partilerle ittifaka gidip de reformist sol çizgideki HDP ile ittifaktan kaçınmasının tek gerçek açıklaması, ulusalcı bir “misyon” ile hareket ediyor olmasında saklıdır. Sosyalizm, sınıf, sınıf dinamiği vb. söylemler ise bu “misyon”u sözde leninist bir tül altında gizlemek içindir. Bunun böyle olduğunu, Aydemir Güler’in yazısını izleyen son bir haftanın olayları

şimdiden tüm açıklığıyla gözler önüne sermiş bulunmaktadır.

Bu arada Aydemir Güler’in yeni haftalık yazısı da yayınlandı (15 Ocak). “*Cumartesi değinileri*” başlığı taşıyan yazı, başlığından da anlaşılabilceği gibi, birbirinden farklı konulara serbestçe “değiniyor”. Ama bunlar arasında ne sınıf hareketinden tek kelime olsun söz etmeyen bir parti konferansı, ne üç gün önceki satış sözleşmesi ve ne de buna militan bir tepki olarak patlak veren Çimsatış Direnişi var. Dolayısıyla pek ciddi havalarda formüle edilen o en acil çözücü halkadan (“acele edilmesi gereken iş”ten!) eser yok. “*İşçiler ve Kürtler*” başlıklı yazının tümüyle farklı olan amacını ele veren bu çok bilinçli suskunluk, bu göze batan ilgisizlik, söz konusu yazının siyasal-manevi yönden daha şimdiden çökmüş bulunduğu tartışması bir kanıtı, bir bakıma da dolaylı bir itirafıdır. Ama yine de bu onu temel teorik-siyasal argümanlarıyla ele almamızın önemini ortadan kaldırmıyor.

SİP-TKP VE “TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ” İTHAMI

Haziran 2010 tarihli **TKP 10. Kongre Raporu**’dan şu satırları okuyoruz:

“... *TKP’nin milliyetçilikle suçlanması dayanaksız bir karalamadır. TKP belgelerinde ve TKP’yi temsil eden yazılı veya sözlü açıklamalarda milliyetçiliği çağırılmayacak tek bir gölge gösterilemez.*”

“*Milliyetçilik sapmasının çekirdeği sınıf uzlaşmacılığıdır. Oysa TKP ‘ulusal yarar’ kavramını reddetmek ve ‘ülke yararı’ kavramını geliştirmekle bu konudaki duyarlılığını göstermiştir.*”

“*Milliyetçilik sapması bir ulusal topluluğu bir diğerine göre ayrıcalıklı görmeyi içermek zorundadır. Buna karşılık TKP kendisini bütün kökenlerden işçi sınıfının partisi olarak tanımlamaktadır.*”

Aydemir Güler’in son yazısı on yıl öncesine ait bu iddialı “savunma”ya dönüp daha yakından bakmayı artık ertelemeyez bir görev haline getirmişti. Tam da önerildiği gibi, temel “*TKP belgeleri*” ile “*TKP’yi temsil eden yazılı veya sözlü açıklamalar*” üzerinden yapılacaktır. Umalım ki “temsil” niteliğine, partinin otuz yıllık ulusal sorun uzmanı ve tüm bu dönem boyunca iki liderinden biri olan Aydemir Güler’in temel metinleri de da-

hildir.

Aslında “savunma”nın çürüklüğü yukarıya aktarılan kısacık pasajların kendi içinde bile yeterince açıktır. “*Ulusal yarar’ kavramını reddetmek*” ve yerine “*ülke yararı’ kavramını geliştirmek*” açıklamasını bir “duyarlılık göstergesi” olarak sunmak, böylece laf cambazlığını bir açıklama saymak, bunun inanılması güç bir örneğidir. Ulusal çıkar ile ülke çıkarı aynı söylemin iki farklı versiyonundan öte bir şey değildir. Nitekim düzen partileri sözcüleri sabah akşam “bu ülke hepimizin” deyip durmuyorlar mı? Yeri geldiğinde “aynı gemide değiliz!” söylemini kullanan SİP-TKP nasıl olur da bunu bu kadar kolay unuttur?

Yukarıya aldığımız son pasaj için de durum farklı değildir. Hatta belki de daha da çocukçadır. Bir burjuva düzen partisinin, örneğin CHP’nin kalkıp, benzer bir itham karşısında, “*CHP kendisini bütün kökenlerden halkın kitle partisi olarak tanımlamaktadır*” demesi söz konusu ithamı ne kadar karşılıyorsa, SİP-TKP’ninki de işte ancak o kadar karşılıyor.

Bu gülünç açıklamalar en iyimser bir yorumla sorunun özünü kavramanın ne kadar uzağında olduklarının, işin aslında ise ezen ulus milliyetçiliğini ne denli içselleştirdiklerinin bir göstergesidir.

Bu arada önemle ekleyelim ki, SİP-TKP aradan geçen on yılı aşkın zaman içinde, Türk milliyetçiliği alanında büyük sıçramalar kaydetti. Haziran Direnişi ve bunu izleyen bölünmeler, ifade uygunsu geriye sol maskeli gerçek bir Türk milliyetçiliği bıraktı. İş öylesine uç bir noktaya vardı ki, uzmanımız Türklerin “ezen ulus” ve Kürtlerin “ezilen ulus” olarak tanımlanması artık çok tartışma götürür demeye noktasına kadar vardırı.

Talebe uyacağız ve artık iyiden iyiyeye oturma durumdaki sosyal-şoven çizgiyi tam da SİP-TKP’yi bağlayan “temel belgeler” üzerinden umuyoruz ki yeterli açıklıkta ortaya koymak olanağı bulacağız.

Ama bizi buna biraz da zamansız olarak yöneltten güncel yazıdan, Aydemir Güler’in 6 Ocak 2022 tarihli henüz mürekkebi kurumamış “*İşçiler ve Kürtler*” yazısından başlayarak...

AKP iktidarı kadınlara ve çocuklara sefaleti reva görüyor

AKP iktidarı büyük bir pishinlik ve arsızlıkla kriz ve pandeminin faturasını işçi ve emekçilerin sırtına yıkmaya devam etmektedir. Emegın milli gelirden aldığı pay "istikrarlı" bir şekilde azalmakta, servet-sefalet uçurumu derinleşmektedir. Gerçeğin çok çok altında veriler açıklamasıyla nam salan TÜİK oranları dahi bunları gizleyememektedir. TÜİK hesabına göre en yüksek gelire sahip yüzde 20'lik grubun toplam gelirden aldığı pay 2019'da 46,3 iken 2020'ye yüzde 47,5'e yükselmiş; en düşük gelire sahip yüzde 20'lik grubun aldığı pay yüzde 6,2'den yüzde 5,9'a düşmüştür.

Emegın yoksulluğunu gösteren bir başka veri de 2019'da ücretli emegın milli gelirden aldığı yüzde 31,2 payın yüzde 27,9'a gerilemiş olmasıdır. Enflasyon yüksek seyrederken ücret güncellemele-ri sürekli olarak bunun altında kalmaktadır. Yol, yemek, sosyal hak ve ikramiyeler dahil edildiğinde bile işçi maaşları yoksulluk düzeyini geçememektedir. Çalışanların büyük kesiminin yoksulluk sınırının altında kaldığı Türkiye'de, her geçen gün artan oranda insan iş/gelir kaybına uğramaktadır. Bu, nüfusun büyük oranda açlık sınırının altında ve açlıkla karşı karşıya olduğunu göstermektedir.

Güncel işsizlik rakamları, ekonomik-sosyal durumun diğer bir aynasıdır. DİSK-AR Türkiye'de mevsim etkilerinden arındırılmış işsizlik oranını yüzde 22,1 olarak açıklamıştır. Buna göre işsiz sayısı 8 milyon 45 bine çıkmıştır. Geniş tanımlı işsizliğin cinsiyete göre dağılımı ise erkeklerde yüzde 17,9, kadınlarda yüzde 29,8 düzeyindedir.

Bu sınırlı oranlar dahi Türkiye'deki sefalet endeksinin ne kadar derinleştiğini göstermektedir. Büyüyen eşitsizlikte, artan yoksullukta kadınların oranı oldukça

yüksek düzeydedir. Toplumsal eşitsizliğin yanı sıra, kadın olmaktan kaynaklı yaşanan cinsiyet temelli eşitsizlik ve ekonomik güçten mahrumiyet kadınlar için yaşam koşullarını iyice ağırlaştırmaktadır. AKP iktidarının dinsel-gerici politikalarını da hesaba kattığımızda, ortadaki tablonun kadın işçi ve emekçiler için daha karanlık ve vahim olduğu görülmektedir.

Bilindiği gibi kadınlar çalışma yaşamına girmekte bin bir türlü sorun yaşamakta, olduğu kadarıyla geçici, kayıt dışı bir istihdam içerisinde yer almaktadırlar. AKP iktidarı kadını annelik kariyeri üzerinden tariflemekte ve buna yönelik propaganda yürütmektedir. Kadınların çalışma yaşamıyla bağına ise ev içi hizmetleri aksatmadan, geçici, güvencesizlikle kurmaktadır.

İstihdamda yer alabilen kadın işçi ve

emekçilerin aynı işi yaptıkları durumlarda bile erkeklerle eşit ücret alamadıkları örnekler çok yaygındır. Kriz dönemlerinde ilk çıkartılanlar çoğunlukla kadınlar olmaktadır. Benzer şekilde, salgın sürecinde de kadınlar istihdamdan çekilmişlerdir. Kadınların işlerine sermaye odaklı politikalar sonucu son verilmesinin yanı sıra, artan ev içi hizmetler ve çocuk bakımı da kadınların çalışmasını engellemiştir. Dinci-gerici rejim sosyoekonomik destek sağlamak şöyle dursun, pandemi- de tam bir fırsatçılıkla hareket etmiştir. Kadınlar AKP iktidarı eliyle pandeminin sonuçlarından en ağır şekilde etkilenmişlerdir. Ücretsiz izne gönderilen kadınlar yatırılmayan sigorta primleri nedeniyle analık ödeneğinden dahi mahrum bırakılmışlardır. Kadın işsizliği ve yoksulluğu tavan yapmıştır.

Geçinme şartları oldukça sınırlanmış,

kadınların yaşadığı sorunlar katmerlenmiştir. Örneğin kadınlar fahiş zamlar nedeniyle sürekli ihtiyaç duydukları tampon, ped gibi hijyen malzemelerine erişimde zorluk çekmektedirler. Çocuklarının ihtiyaçlarını karşılamak pek çok kadın için güçleşmiş; aileler çocuk bezi, mama, süt gibi en temel malzemeleri dahi alamaz duruma gelmişlerdir. Bu nedenle pek çok anne çocuğuna şekerli su, hazır çorba vermekte, çocuk bezi alamadığı için sağlıksız çözümlere başvurmak zorunda kalmaktadır. Çocuklarının beslenmesini sağlayamayan pek çok kadın çocuklarıyla bakıma muhtaç duruma düşmekte ve çocuklarından ayrılmak durumunda kalmaktadır.

Artan kiralar nedeniyle evsiz kalanların sayısı artmakta, pek çoğu evsizlik, açlık tehdidi altında bulunmaktadır. Sokakta kalmak kadın ve çocuklar için daha büyük tehlike ve istismara açık bir durum yaratmaktadır.

Kriz ve pandemi sürecinde sürekli artan sayıda çocuk, eğitim hayatını sürdüremez duruma gelmiş, işçiliğe başlamıştır. Eğitime devam edememek, hayat pahalılığı, dinci-gerici politikalar çocuk yaştaki evlilikleri tetiklemiştir.

Emek sömürsünün, eşitsizlik ve yoksulluğun katmerli hale geldiği AKP iktidarında, kadın ve çocuklara yönelik daha güvensiz ve şiddet dolu bir ortam hakim kılınmıştır. Bundan çıkış için, emek düşmanı politikalara, kriz ve pandeminin faturasına karşı tüm emekçi kesimlerin bir araya gelmesi, örgütlü duruş sergilemesi yakıcı bir zorunluluğa dönüşmüştür. Sermayenin temel direği AKP-MHP iktidarını ve ekonomik, sosyal, kültürel politikalarını her alanda temizlemek için emegın kurtuluşu mücadelesini yükseltmemiz gerekmektedir.

Dilara Yıldız Baro önünden uğurlandı

mamasını istiyorum. Acım büyük. Acımla birlikte öfkem de çok büyük. Yavrumu boş yere öldürdü, canı. Gerekli cezayı alsın, hiç dışarıya çıkmamasını istiyorum, ömür boyu dışarı çıkmasını istiyorum. Kızımı tehdit ediyordu."

İstanbul Baro Başkanı Mehmet Durakoğlu ise söz alarak şunları ifade etti:

"Bu cinayet şimdiye kadar işlenen cinayetlerden çok farklı. Bize, dünyaya bir şeyler anlatması gereken bir cinayet. Bizler bu ülkenin bütün avukatları olarak bir kurşun yedik. Bu kez kurşunu biz yedik. Bundan hepimiz ders almalıyız. Kadın cinayetlerini önlemeye yönelik olarak alınan önlemler şu ana kadar

yapılanlardan ibaret olmamalı. Biz mücadelemize sonuna kadar devam edeceğiz. Toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlama kadar barolar olarak bu mücadeleye devam edeceğiz. Kadın cinayetlerinin önlenmesi adına hukukçular olarak ne yapılması gerekiyorsa yapmaya sonuna kadar devam edeceğiz."

Törenin ardından Dilara Yıldız'ın cenazesi toprağa verilmek üzere Samsun'un Bafra İlçesi'nin Aktekke Köyü'ne götürüldü.

Oktay Dönmez tarafından hakkında koruma kararı olmasına rağmen katledilen Av. Dilara Yıldız için kayıtlı olduğu İstanbul Barosu önünde tören düzenlendi.

Törene Dilara Yıldız'ın annesi Elvan Yıldız, kız kardeşi Merve Yıldız, İstanbul Baro Başkanı Mehmet Durakoğlu ile çok sayıda avukat katıldı. Anne Elvan Yıldız şunları söyledi:

"Benim çocuğum hiç yerine öldü. Çok ceza almasını istiyorum, oradan çık-

Dilara Yıldız ve katledilen tüm kadınlar için avukatlardan eylemler

Avukatlar, meslektaşları Dilara Yıldız'ın öldürülmesi dolayısıyla kadın cinayetlerine karşı Ankara, Bursa, Diyarbakır ve Van'da eylemler yaptı. Eylemlerde, kadın cinayetlerinin önünü açan AKP-MHP iktidarı ve yargısı protesto edilerek yürürlükten kaldırılan İstanbul Sözleşmesi ve yasaların etkin biçimde uygulanması istendi.

"İSTANBUL SÖZLEŞMESİ YAŞATIR"

Ankara'da kadın avukatlar ve hukuk örgütleri adliyede yaptıkları yürüyüşle Dilara Yıldız'ın öldürülmesine tepki gösterdi. Ardından Ankara Barosu'nun çağrısıyla Ankara Adliyesi önünde eylem gerçekleştirildi.

Hiçbir kadın cinayetinin "münferit" olmadığına altı çizilen açıklamada, "Katledilen kadınların öykülerinin benzerliği de tesadüf değildir. Cinayetlerin tamamı erkeklerin kadınlar üzerinde baskı ve denetim kurma isteğinin sonucu olarak birbirlerini besleyerek devam etmektedir" denildi.

Şiddet karşısında sağlam, somut, köklü adımlar atılmaması, denetim mekanizmasının olmayışının şiddeti tırmandırdığı ifade edilen açıklamada, Türkiye'de kadın cinayetlerinin çoğunun boşanmak ve ayrılmak isteyen kadınlara karşı, kocaları-partnerleri, eski kocaları- eski sevgilileri tarafından işlendiği kaydedildi. Bu cinayetlerin kaynağının toplumsal cinsiyet eşitsizliğine dayalı, kadınları hedef gösteren, kadına yönelik öfkeyi besleyen siyasi iktidarın ürettiği politikalar ile kadınların hala eşit ve özgür bireyler olarak kabul

edilmemesi olduğu belirtilen açıklama şu şekilde devam etti:

"Özellikle İstanbul Sözleşmesi'nin bir gece yarısı Cumhurbaşkanlığı kararı ile iptal edilmesinin yarattığı güvensizlik ve kamuoyunda kadınların savunmasız kaldığı algısı kadına karşı şiddetin daha da artmasına yol açmıştır. Kadınların şiddetsiz yaşama ve var olma hakları, yürütme organının tek taraflı inisiyatifine bırakılmayacak kadar hayati ve önemlidir. Tam da bu noktada 'İstanbul Sözleşmesi yaşatır' demeye devam edeceğiz."

"SÖZLEŞMEYE GERİ DÖNÜLSÜN"

Diyarbakır Barosu Kadın Hakları Merkezi, Adliye önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamaya kadın hakları merkezi üyesi avukatlar, baro avukatları, Türkiye Barolar Birliği (TBB) Başkanı Erinç Sağkan, Diyarbakır Baro Başkanı Nahit Eren, İnsan Hakları Derneği (İHD) Diyarbakır Şubesi, Özgürlük için Hukukçular Derneği (ÖHD) katıldı. TBB Başkanı Erinç Sağkan, meslektaşları Dilara'nın, faili altı kez şikayet ettiğini ve sonuç alamadığını belirterek şunları ifade etti:

"Bugün gelinen noktada bir meslek-

taşımızı kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyoruz. Bunun nedenlerinden biri İstanbul Sözleşmesi'nin kaldırılmasıdır. Kadınların yaşam hakkını savunan sözleşmeye geri dönülmesini istiyoruz. Kadınların insan hakları mücadelesini barolar olarak savunmaya devam edeceğiz. Bütün sivil toplum örgütlerinin de bu yönlü bir mücadele içerisinde olacağını biliyoruz. Daha fazla kadının hayatını kaybetmesi için sözleşmeyi kaldırma hatasına düşen karar alıcı güçleri, bu hatadan dönmeye çağırıyoruz."

"KADINLARIN YAŞAM HAKKINI KORUMAYAN DEVLET"

Van Barosu Kadın Hakları Komisyonu da açıklamayı, baro binasında bulunan Tahir Elçi konferans salonunda yaptı. Açıklamaya, İnsan Hakları Derneği (İHD) ve Özgürlükler için Hukukçular Derneği (ÖHD) Van Şubesi'ne bağlı üye avukatlar katıldı. Van Barosu Kadın Hakları Komisyonu üyesi avukat Şeyma Şen tarafından okunan açıklamada, kadın cinayetlerinin "ne kadar rahat işlendiği" üzerinde durularak şunlar ifade edildi:

"Biz hukukçular, ısrarla kadınların yaşam hakkına yönelik sistematik hal alan kadın cinayetlerinin önlenmesi için yasaların eksiksiz uygulanmasını; önleyici, koruyucu tedbirlerin alınmasını, toplumsal cinsiyet eşitsizliğini ortadan kaldıracak politikaların bir an önce hayata geçirilmesini talep ettik. Kadınların yaşam hakkının korunmasının devletin görevi olduğunu vurgulayarak, bu sorumluluğun yerine getirilmesini istedik."

Şen, cinsiyet eşitsizliğini ortadan kaldıracak politikalar oluşturulması gerektiğini vurgulayarak yasal sürecin de takipçisi olacaklarını belirtti.

"KADINLARIN YANINDA MÜCADELEMİZİ SÜRDÜRECEĞİZ"

Bursa Barosu'ndan avukatlar açıklama yaparak adli makamların kadın cinayetleri davalarında şiddetin meşrulaştırılmasını teşhir etti. Mahkemelerin kadın cinayetleri faillerinin argümanlarına geçit verdiği, indirim yoluna gittiği ve kadın cinayetlerinin önünü açtığına işaret edilen açıklamada, kadına yönelik şiddetin engellenmesi için atılması gereken adımlar sıralandı.

Hem avukat Dilara Yıldız'ın hem de Raziye Oskay'ın ailelerine başsağlığı dilenen açıklamada "Bursa Barosu Kadın Hakları Merkezi ve üye avukatlar olarak bir kez daha kadınların yanında mücadelemizi sürdüreceğimizi vurguluyor, meslektaşımızı katleden zanlı Oktay Dönmez'in en ağır cezayı alması için yasal sürecin sonuna kadar takipçisi olacağımızı kamuoyuyla paylaşıyoruz" denildi.

Kadınlar Taliban zorbalığına direniyor

ağzında olan kadınlar vahşi saldırılara maruz kalsa da bazıları öldürülse de direnmekten vazgeçmediler. *Jinhaagwncy.com* sitesinde yer alan haber göre, direnişi seçen kadınlar birlik oluşturarak haklarını kazanmaya çalışıyor.

Habere göre "Değişim Hareketi" adı altında birlik oluşturan kadınlar, Afganistan'da mevcut koşulları değiştirmek, temel hak ve özgürlükleri kazanıp güvence altına almak için ortak mücadele yürütmeyi hedefliyor.

Değişim Hareketi'nin yayınladığı duyuruda, "Temel özgürlüklerimiz için ayaklarımız birlikte ve sağlam bir şekilde yere basmalı" denildi ve ülkedeki kırılma duruma dikkat çekilerek temel özgürlükler için ortak mücadele yürütüleceği ifade edildi.

Değişim Hareketi'nin duyurusunda Afganistan'da kadınların gün geçtikçe yoksullaştığı, ülkede ekonomik krizin derinleştiği, Afgan halkının birçok sorunla mücadele etmek zorunda kaldığı ifade edildi. Göç krizi, insan kaçakçılığı,

kadın katliamları, işsizlik, yoksulluk ve Taliban'ın gün geçtikçe artan baskılarına "birlikte dur deme" çağrısında bulunan Değişim Hareketi, kadınlara ve topluma getirilen kısıtlamaların ancak birleşik mücadele ile dizginlenebileceğini vurguladı.

Kadınların çalışma yaşamına derhal geri dönmelerini, okulların kadınlara açılmasını, artan baskıların son bulmasını istediklerini ve talepleri kabul edilene kadar da protesto hareketinin çerçevesini genişleteceğini duyuran Değişim Hareketi, kadınların ve halkın Taliban zorbalığına boyun eğmeyeceğine işaret etti.

20 yıl süren emperyalist işgalin ardından ABD'nin Afganistan'ı Taliban'a teslim etmesi, özellikle kadınların yaşadığı kâbusu daha da derinleştirdi. Zira, gerici-şeriatçı bir yönetim kuran Taliban'ın ilk hedefi kadınlar oldu. İlk andan itibaren kadınları iş yaşamının, toplumsal hayatın ve kamusal alanın dışına atmak için hamle yapan Taliban rejimi, Afganistan'ı Ortaçağ karanlığına iterek yönetmek istediğini gösterdi.

İşsizliğin, yoksulluğun, sefaletin kol gezdiği ülkede; eğitim, sağlık ve barınma gibi temel insani ihtiyaçlar bile karşılanamazken, kadınlara saldıran Taliban rejimine karşı direniş de geliyor. Topun

Kazakistan halk hareketi ve dersleri

D. Meriç

Kazakistan'da 2 Ocak tarihinde başlayıp tüm ülkeye yayılan halk hareketi, basına yansıyan bilgilere göre 164 insanın katledildiği, on bin civarında insanın gözaltına alındığı ağır bir devlet terörü ile ezildi. Yüzbinlerce insanı harekete geçirmiş olan direniş ise kendine ait özgünlükleri üzerinden yoğun bir biçimde ilgi konusu olmaya devam ediyor.

Kazakistan petrol, doğalgaz, uranyum ve yeraltı madenleri bakımından Orta Asya'nın en zengin ülkesidir. 2,7 milyon kilometrekarelik yüzölçümüyle dünyanın dokuzuncu büyük ülkesi olmasına karşın nüfusu sadece 19 milyondur. Nüfusun yüzde 70'ini Kazaklar, yüzde 20'sini Ruslar oluşturuyor. Ülke, bölgenin gayri safi yurtiçi hasılasının yüzde 60'ına sahip. Petrol ve madencilik alanında gelişmiş sanayisi ile bölgede işçi sınıfının en güçlü olduğu ülkelerden birisidir. Kazakistan coğrafi olarak Rusya, Çin, Kırgızistan, Türkmenistan ve Özbekistan'la çevrilidir. Hemen hemen tüm eski Sovyetler Birliği ülkelerinde olduğu gibi Kazakistan'da da sosyal adaletsizlikler, halkın önemli kesiminin bitmek bilmeyen iktisadi toplumsal sorunları ve servet sefalet kutuplaşması had safhada. Asgari ücretin 97 dolar olduğu ülkede özellikle gençlik arasında işsizlik oranları çok yüksek.

Ülke yıllardır emekçilerin açlık ve sefaleti üzerinden devasa servetler edinen mafyalaşmış iktidarlar tarafından yönetiliyor. Bunların başında 1991'den 2019'a Kazakistan'da kapitalizmin restorasyonu sürecini yöneten ve ülkenin devlet başkanı olarak görev yapan Nur Sultan Nazarbayev gelmektedir. Nazarbayev ve onun hizmetindeki bir avuç azınlık, otuz yıldır petrol, maden ve diğer doğal kaynakların satışıyla zenginleşen mafyalaşmış yeni sermaye sınıfının tipik bir örneğidir. Öyle ki bu mafyalaşmış çetenin başı olan Nazarbayev'in 1 milyar dolarlık net serveti ve Londra'da 107 milyon dolar değerinde lüks mülkleri olduğu belirtiliyor. Bu mafyalaşmış sermaye kesimi, iktidarı ele geçirdiği ilk günden başlayarak, Kazakistan'da sosyalizm döneminden kalan ücretsiz eğitim ve sağlık hizmetleri, ısınmak için doğalgaz, elektrik, su ve ulaşım gibi bütün kazanımları ortadan kaldırmıştır.

Kazakistan'ın bu yeni sermaye sınıfı yıllardır ülkenin bütün yeraltı, yerüstü zenginliklerini uluslararası kapitalist te-

kellere peşkeş çekerek servetine servet kattı. CNBC'de yayınlanan bir habere göre 2019 itibariyle ABD'li petrol tekel-leri Kazakistan petrolünün yüzde 30'unu, Çin yüzde 17'ni, Rus Lukoil ise sadece yüzde 3'ünü üretiyor. Chevron, Exxon-Mobil, Shell gibi dev uluslararası tekeller ülkede cirit atıyorlar. Otuz yıldır ülkeyi talan eden sermaye sınıfı, kurulu düzeni sürdürülebilmek için her türlü örgütlenme hakkını rafa kaldırmıştır. Başta Kazakistan Komünist Partisi olmak üzere sosyalist örgütler ve bağımsız sendikalar yasaklanmıştır. Emperyalist ülkelerin (ABD, İngiltere vd.) ülkede kurdukları ve milyonlarca dolarla finanse ettikleri vakıflar aracılığı ile güdümlü "sendikalar, sivil toplum kuruluşları" kurulmuştur. Devletin güdümündeki bu kuruluşlar eliyle başta işçi sınıfının sendikal örgütlenmesi olmak üzere toplumsal muhalefetin gelişimi engellenerek, ülke kapitalist tekel-lerin sömürü cennetine dönüştürülmüştür.

Yıllardır devam eden bu sömürü ve talan düzeni, işçi ve emekçi saflarda, özellikle metropol kentlerin gettolarında sefalet içerisinde yaşayan, geleceği çalınmış işsiz gençler içerisinde önemli mücadele dinamikleri biriktirmiştir. Bütün bu sorunlar yumağı bugün ülkedeki toplumsal patlamaların fitilini ateşleyen nedenlerin başında gelmektedir. Eski Orta Asya Sovyet coğrafyasının genelinden farklı olarak Kazakistan'daki işçi sınıfının, tüm örgütsüzlüğüne rağmen önemli bir mücadele birikimi var. Özellikle petrol ve maden işçileri değişik tarihlerde irili ufaklı onlarca direnişe imza atmışlardır. 2011 yılında Janaozen kentinde ücret artışı ve bağımsız sendikal örgütlenme hakları için genel greve giden işçilere devletin kolluk güçleri saldırarak 11 işçiyi

vahşice katledilmiştir.

HALK HAREKETİNİN İLK KIVILCIMINI YAKAN İŞÇİ SINIFI DİRENİŞİN ÖZNESİDİR

21. yüzyılın ilk çeyreğine damgasını vuran halk hareketleri ile kıyaslandığında Kazakistan'daki hareketin en önemli ayırt edici özelliği direniş ateşinin ilk kıvılcımının işçi sınıfı tarafından yakılmış olmasıdır. Kazakistan Sosyalist Hareketi'nin lideri Aynur Kurmanov'un gelişmelere ilişkin yaptığı açıklamalar bu önemli gerçeği teyit etmektedir: *"Kazakistan'da bugünkü eylemlerin ana gövdesini temelde petrol/doğalgaz, metalürji ve maden sektörlerinde çalışan işçiler ve işsiz gençler oluşturuyor. İşçilerin sektörel protesto olarak başlattığı eylemler kısa zaman içinde büyük kitlesel destek gördü ve bu eylemlerle büyük bir dayanışma hareketi doğdu. Petrole yapılan zam sonrası bizzat bu sektörde çalışan işçilerin harekete geçmesi zaten hayat şartları ve emeğe yönelik saldırılar karşısında birleşmiş toplumsal enerjinin açığa çıkmasına neden oldu. Grevlerin başladığı fabrikalar Nazarbayev'in ailesinin başını çektiği Kazakistanlı oligarklarla batılı ortakların fabrikaları. Burada Amerikan ve İngiliz sermayesi ağırlıklı, büyük batılı şirketler bu sektörlerde ağırlık kazanmış durumda. Bu hareket tamamen sınıfsal bir hareket, işçi sınıfı hareketi."*

Kazakistan'daki halk hareketinin ilk ortaya çıkışı tartışmasız olarak işçi sınıfının damgasını taşımaktadır. 3 Ocak'ta Janaozen petrol işçilerinin grevi, ülkenin batısında Hazar Denizi havzasındaki Mangistau ve Atyrau kentlerindeki enerji işçilerinin başlattıkları genel grevlerle

devam etti. 4 Ocak'ta ABD'li tekel-lerin büyük ortak olduğu Tengizchevroil şirketinde çalışan petrol işçilerinin gerçekleştirdiği greve katılım yüzde 75'e ulaştı. Grevlerin başladığı petrol havzasındaki şirketler geçen yıl aralık ayında 40 bin işçiyi işten çıkartmıştı. Yeni bir dizi işten çıkarmaların planlandığı biliniyordu. Sınıfa yönelik bu kapsamlı saldırıların yanı sıra LPG yakıtlarına yapılan zamların da etkisiyle Mangistau ve Atyrau'da başlayan grevler bütün Batı Kazakistan'a yayıldı. Petrol işçilerinin bu direnişi Karaganda bölgesinde Armelormittal Temirtau şirketinde çalışan madencilerin grevleri ile daha da büyüdü. Maden işçilerinin bu direnişi maaşların yükseltilmesi, emeklilik yaşının düşürülmesi, sendika ve grev haklarının tanınması gibi taleplerle kısa süre içerisinde ülke genelindeki tüm maden sanayisine yayıldı.

İşçi grevleriyle başlayan eylemler, 4 Ocak Salı gününden itibaren Atyrau, Uralsk, Aktyubinsk, Kızılorda, Taraz, Taldikorgan, Türkistan, Çimkent ve Ekibastuz'da halkın sokaklara dökülmesiyle sosyal bir harekete dönüştü. 5 Ocak'ta ülkenin güneydoğu ucundaki en büyük kent olan Almatı'da kitlesel gösterilerin başlamasıyla, o ana kadar işçi sınıfının ve onun taleplerinin damgasını taşıyan eylemler Kazakistan'daki çeşitli sermaye klikleri ve devletin desteklediği provokatörler tarafından farklı mecralara taşındı. Bu gelişmelerin bir sonucu olarak ortalığa yayılan görüntüler, en başından beri direnişleri saldırgan bir tutumla "terör eylemleri, dış güçlerin provokasyonu" olarak damgalayan Cumhurbaşkanı Tokayev ve uluslararası burjuva medya tarafından sıkça kullanılmaya başlandı. Tümünüyle haklı talepler için başlayan di-

reniş, piyasaya sürülmüş olan çetelerin yağma ve talan görüntüleri üzerinden kirletilmeye, onun sınıf kimliğine dayanan özü unutturulmaya ve karartılmaya çalışıldı.

Kazakistan sahip olduğu zenginlikler ve coğrafi stratejik öneminden dolayı üzerinde bütün emperyalist ülkelerin köklü planlar yaptığı bir ülkedir. Ayrıca Rus uzay ve savunma sanayisi açısından çok özel coğrafi koşullar ve imkanlar sunan, bu anlamıyla Rusya'nın hiçbir şart altında vazgeçemeyeceği bir ülkedir. Tam da bu nedenlerden dolayı Rusya'nın başını çektiği Kolektif Güvenlik Anlaşması Örgütü (KGAÖ) çok kısa bir süre içerisinde ülkeye asker göndererek, gelişmelere seyirci kalmayacağını göstermiştir. Konuyla ilgili yaptığı açıklamada Putin, "Kazakistan'da yaşananların devletlerimizin iç işlerine dışarıdan müdahale için yapılan ilk ve son girişim olmadığını elbette anlıyoruz. KGAÖ'nün aldığı önlemler, durumun ülke içinde sarsılmasına izin vermeyeceğimizi açıkça gösterdi." diyerek, bundan sonra eski Sovyet ülkelerinde yapılmak istenen "renkli devrimlere" geç vermeyeceklerini ilan etmiştir.

Kazakistan Rusya açısından olduğu kadar Çin için de stratejik öneme sahip bir ülkedir. Çin, enerji ihtiyaçlarının büyük kısmını komşusu olan bu ülkeden tedarik etmektedir. Ayrıca "Tek Kuşak Tek Yol" projesi kapsamında Kazakistan Çin'in Orta Asya ve Avrasya'ya yönelik ticaretinin en önemli kapısıdır. Bundan dolayı Çin Kazakistan'da milyarlarca dolarlık yatırımlar yapmaktadır. Öte yandan Kazakistan ekonomik kalkınmasında Çin'in ekonomik gücüne ve yatırımlarına ihtiyaç duymaktadır. Başını ABD'nin çektiği emperyalist blok için de Orta Asya ve onun en önemli ülkelerinden birisi olan Kazakistan başından beri stratejik öneme sahip bir bölge olagelmıştır. 1991 yılından Batılı ülkelerin kapitalist tekelleri bölge ülkelerinde darbeler düzenleyerek kendilerine bağımlı işbirlikçi iktidarları iş başına getirmişlerdir. Uluslararası tekellerin bu ülkelerde milyarlarca dolarlık yatırımları mevcuttur ve onların bütün zenginliklerini yok pahasına gasp etmektedirler. Ayrıca emperyalistler arasında her geçen gün daha da şiddetlenen çatışmaların bir sonucu olarak, Orta Asya coğrafyası Rusya ve Çin'in kuşatılması bakımından büyük bir önem taşımaktadır.

Kapitalist sistemin hakim olduğu günümüzde dünya halkları, üzerinde yaşadıkları ülkelerin tüm zenginliklerine rağmen açlık ve sefalet içerisinde yaşamaktadırlar. Tekellerin açgözlü çıkarları uğruna bugün Kazakistan'da olduğu gibi işçi ve emekçilerin insanca bir yaşam için hak arayışları vahşi bir devlet terörü ile

ezilmektedir. Kapitalizm bugün işçi ve emekçilerin ağır bedeller ödeyerek sahip oldukları bütün kazanımları yok etmek için her yolu kullanmaktadır.

"Onyıllardır etkili bir ideolojik silah ve pratik dayanak olarak iş gören 'refah toplumu'nun ve 'sosyal devlet'in temelleri çatırdamakta, dolayısıyla bunun olanaklı kıldığı 'sosyal barış' da geride kalmaktadır. Ve bu, tam da burjuvazi cephesinde sonu gelmez bir biçimde gündeme getirilen sosyal saldırılar nedeniyle böyle olmaktadır. Burjuvazi kendi düzeninin onyılları bulan istikrarını adete kendi eliyle yıkmaktadır.

Elbette bu nedensiz değildir, burjuvazinin budalalığının ürünü hiç değildir. Kapitalist dünyada işlerin bugünkü seyri, sermayenin emeğe karşı bu haçlı seferini adeta bir zorunluluk olarak dayatmaktadır. Kapitalist ekonominin ve rekabetin bugünkü durumu, emekçilerin sosyal haklarını sistem için (bizzat sistem sözcülerinin ifadesiyle) artık bir 'ayak bağı', bir 'taşınmaz yük' haline getirmiş bulunmaktadır. Dün sosyalizm tehdidi karşısında 'sosyal devlet' ile övünen emperyalist ülkeler burjuvazisi, bugün artık onu kapitalist ekonominin sırtındaki 'sosyal kambur' görmekte; ekonominin gelişme dinamiklerini ve rekabet gücünü sınırlayan 'ayak bağı' saymakta; silahlanma, nüfuz mücadeleleri, devletin tahkimatı ve tekellere teşvik için kullandığı devlet bütçesi için 'taşınmaz yük' kabul etmektedir. Kapsamlı ve süreklilik kazanmış saldırılarla söz konusu 'ayak bağları' çözülmekte, 'taşınmaz yük'ler burjuva devletinin sırtından atılmaktadır." (Ekim, Sayı: 241, Mart 2005)

"Dolayısıyla tüm bu tarihi ders açıkça göstermektedir ki, kapitalizm altında reformlar ancak devrim mücadelelerinin yan ürünleri olabilirler. Sınıf mücadelesi kapitalizmin yıkılmasına, yani toplumsal devrime vardiirilmadığı sürece de, bu kazanımlar, kendi o sınırlı ve güdük halleriyle hiçbir biçimde istikrarlı ve kalıcı olamazlar. Bunalımlara ve güçler dengesindeki değişime bağlı olarak burjuvazi tarafından karşı saldırıya konu edilir ve çoğu durumda da yeniden gasp edilirler. Bugün dünya ölçüsünde olup bitenler şahsında açıkça görmekte olduğumuz gibi.

Aynı tarih dersinden önümüzde yeni bir devrimci sınıf mücadeleleri döneminin uzanmakta olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Sınıf ilişkileri ve mücadelelerinin tarihsel diyalektiği buna işaret etmektedir, olayların mantığı bunu hazırlamaktadır. Bizzat sermayenin karşı saldırısıyla 'sosyal devlet' geride bırakıldığına göre, bunun geçici olarak sağladığı sosyal barış da geride kalacaktır. Buna kesin gözle bakabiliriz." (a.g.y.)

Dünya sınıf ve kitle hareketinden...

2022 yılı Kazakistan başta olmak üzere dünyanın dört bir yanında işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin mücadeleleri ve grevleriyle başladı.

ENDONEZYA'DA SOSYAL HAKLARIN YOK EDİLMESİNE KARŞI GREV

Batı Sumatra'daki Solok Selatan'da bulunan PT Kencana Sawit Endonezya palm yağı plantasyonunda 1.700 işçi geçtiğimiz salı günü greve gitti. İşçiler, kapitalist yönetimin kıdem tazminatı ve emekli maaşları için daha önce yürürlükte olan düzenlemelere uymak istememesi ve sözde "torba kanunu" uygulamasına karşı direniyorlar. Bu, kıdem tazminatının yarıya indirilmesine yol açacaktır. Torba yasa, işçi haklarını azaltarak yatırımı teşvik etmek adına tasarlanmış çok sayıda hüküm içermektedir.

LÜBNAN'DA ÖĞRETMENLER GREVİ

Lübnan'daki okulların üç haftalık Noel tatilinin ardından pazartesi günü yeniden açılması gerekiyordu. Ancak çok sayıda öğretmenin greve gitmesi nedeniyle en azından ilk haftalar okullar kapalı kalacak. Eğitim emekçileri yetersiz sağlık sigortası, ücret artışları ve yol ödeneklerinin olmamasını protesto ediyorlar.

Ülkede yaşanan derin ekonomik kriz tüm Lübnan işçi ve emekçilerini olduğu gibi öğretmenleri de etkiliyor. Öğretmenler çoğu zaman okula ulaşmak için tüm gelirlerini benzine harcamak zorunda kalıyorlar. Özel okullar da okulların açılmasını ertelediler.

İRAN'DA YARGI ÇALIŞANLARINDAN ÜCRET ARTIŞI İÇİN PROTESTO GÖSTERİLERİ

İran'ın çeşitli şehirlerinde yüzlerce yargı çalışanı 8-9 Ocak günlerinde gösteriler düzenledi. Göstericiler "Ya-

lanclar" ve "Utanın" diye haykırarak hükümeti eleştirdi. Yargı çalışanları kendilerine vad edilen ücret artışlarının uygulanmasını talep ediyorlar. Bazı yargıçlar ve yargı çalışanlarının greve gittiği bildiriliyor.

Geçen hafta, parlamento ABD yaptırım politikası nedeniyle fon yok diyerek ücret artışını reddetmişti.

KOLOMBİYA'DA OTOBÜS ŞOFÖRÜ PROTESTOLARI VE BLOKAJ EYLEMLERİ

6 Ocak'ta Kolombiya'nın başkenti Bogota'nın güneyindeki Usme kentinde otobüs şoförleri ve otobüs kullanıcıları, yeni güzergah planının ve ücret artışının yürürlüğe girmesinin ardından protesto gösterisi yaptılar. Yeni ve daha modern sistem, birçok otobüs güzergahını ortadan kaldırdı ve ücretleri artırdı. Bu da hem birçok sürücü için işten çıkarmalar hem de daha uzak bölgelerde çalışanlar için evden işe ulaşımın ortadan kalkması anlamına geliyor. Çok sayıda yolda blokaj eylemleri gerçekleşti.

SİRBİSTAN'DA RIO TINTO'YA KARŞI YENİ PROTESTOLAR

Lityum madeni inşaatına karşı çıkan protesto hareketi, madencilik devi Rio Tinto'nun projesine karşı haftalık protestolarına 8 Ocak Cumartesi günü de devam etti. Belgrad'da ve Novi Sad, Preljina ve Pesak da dahil olmak üzere çeşitli şehirlerde iki saatlik otoyol veya köprülerde blokaj eylemleri düzenlendi.

Cumhurbaşkanı Aleksander Vučić'in hükümeti 2021 Aralık ayındaki kitlesel protestoların ardından projeden geri adım atmış, Cumartesi günü Başbakan Ana Brnabić, hükümetin Rio Tinto ile olan sözleşmeleri iptal etmek üzere olduğunu söylemişti..

Ukrayna krizi ve küresel güç odakları

A. Vedat Ceylan

Ukrayna üzerinden ABD, AB ve Rusya arasında gerginlik devam ediyor. NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg, "Rusya'nın müzakere masasına gelmesi önemli. Ancak NATO olarak en kötüsüne (savaşa) hazırlıklı olmalıyız" diyerek, üst perdeden tehditte bulundu. "Rusya'nın saldırgan eylemleri Avrupa'nın güvenliğini ciddi şekilde tehdit ediyor" ifadesini kullanan Stoltenberg, "çatışma riski gerçek" diyerek tehditlerine devam etti: "Müzakere masasında Avrupalılar olmadan, Avrupa'nın güvenliğine ilişkin hiçbir tartışma yapılmayacak. Rusya'nın krizi tırmandırması durumunda ise ciddi ekonomik ve siyasi yaptırımlarla karşı karşıya kalacak. ... NATO 40 bin kişilik bir hızlı müdahale gücüne sahip. Elimizde hemen harekete geçirebileceğimiz önemli araçlarımız var."

Bu saldırganlığın borazanlarından birini de Almanya'nın çiçeği burnunda "Yeşil" Dışişleri Bakanı Annalena Baerbock çalıyor. İlk yurtdışı gezisini 5 Ocak'ta ABD'ye yapan Baerbock, mevkidaşı ABD Dışişleri Bakanı Antony Blinken'le Washington'da yaptığı görüşme sonrasında, ABD ve Almanya'nın Ukrayna krizinde "Rusya'ya karşı yekvücut" olduklarını vurguladı. Baerbock 10 Ocak'ta Moskova ile başlayacak görüşmeler öncesinde, "Rusya'nın askeri hareketliliğini tırmandırması durumunda, muazzam diplomatik ve ekonomik önlemlerle karşılaşabileceğini" vurguladı. Blinken de Almanya ve ABD'nin Rusya'ya karşı tavır almasını, "Avrupa'nın barış ve istikrarı için acil bir görev olarak görüyoruz" dedi.

ABD Dışişleri Bakanı düzenlediği bir basın toplantısında da "Evinize Ruslar girdiyse onları çıkarmak zor olabilir" dedi. Rusya Dışişleri Bakanlığı ise Blinken'a, "ABD evinize girdiğinde hayatta kalmak, soyulmamak ve tecavüze uğramamak zordur. Bu davetsiz misafirleri kapılarının eşliğinde bulan Kuzey Amerika yerlileri, Koreliler, Vietnamlılar, Iraklılar, Yugoslavyalılar, Libyalılar, Suriyeliler ve daha çok sayıda şanssız insanın ekleyeceği çok şeyi var" sözleriyle yanıt verdi. Bel bağlanan Cenevre görüşmeleri de karşılıklı zehir zemberek açıklamaların gölgesinde başladı.

CENEVRE GÖRÜŞMELERİ

Kazakistan'daki gelişmeler, Ukrayna

sınırındaki askeri yığınak, Rusya'nın "güvenlik garantisi" taleplerinin gölgesinde 10 Ocak'ta taraflar Cenevre'de kozlarını masaya yatırdılar. Rusya Dışişleri Bakanı yardımcısı Sergey Ryabkov başkanlığındaki Rus heyeti ile ABD Dışişleri Bakanı yardımcısı Wendy Sherman başkanlığındaki ABD heyeti Cenevre'de 8 saati aşkın müzakerelerin ardından, görüşmeler öncesi de bilinen açıklamalar yapmakla yetindiler.

Rus tarafı, "Ukrayna'ya saldırmayacağız, NATO'nun doğuya doğru genişlemeye tutumuzdan da geri adım atmayacağız" derken, ABD tarafı, "NATO'nun doğuya doğru genişlememe sözü gibi bir güvenlik garantisi yok" açıklamasını yaptı.

Cenevre görüşmelerinin ardından, Rusya'nın talep ettiği hemen her şeyin Batı için kabul edilemez olduğunu, Ukrayna ve Gürcistan'ın NATO'ya asla alınmayacağı gibi bir sözün verilmediğini tekrarlayan ABD ve Batı, "Ukrayna'ya bir saldırı olması durumunda Rusya'nın ciddi yaptırımlarla karşılaşacağı" tehdidini yeniledi. Görüşme öncesi, görüşme sonrası, değişen bir şey yok. Karşılıklı sert açıklamalar görüşmenin sonuçlarına da yansdı ve Ukrayna krizi kaldığı yerden devam ediyor.

UKRAYNA KRİZİNİN EZELİ PERDE ARKASI

2004'de ABD ve AB'nin kışkırtması ve desteği ile "Turuncu Devrim" adı al-

tında ülke destabilize edilerek bugünün adımları atılmıştı. Uzun süreden beridir küresel ve bölgesel güçler arasında güç gösterisine sahne olan Ukrayna krizinin tarihi arka planı çok eski olmakla birlikte, güncel gerginlik Kırım Yarımadası üzerinden sürüyor. Nüfusun çoğunluğunu Rusların oluşturduğu Kırım'a Rusya 2014 yılında müdahale etmiş, akabinde yapılan referandumla Kırım Rusya'ya bağlanmıştı. Ezelden beri Rusya'ya bağlı olan Kırım Yarımadası, SSCB döneminde Kuruşçev tarafından Ukrayna'ya "hediye" edilmişti. Rusya, toprağı olarak gördüğü bu stratejik bölgeye rakiplerinin nüfuz etmesini istemiyor. Karadeniz'e kıyısı olan Eski Doğu Bloku (Varşova Paktı) üyesi Bulgaristan ve Polonya'nın NATO'ya alınmaları, Rusya'nın Karadeniz üzerinden hareket alanına ciddi bir darbe olmuştu.

NATO'nun doğuya doğru genişleyerek, Ukrayna ve Gürcistan'ı da bünyesine alma girişimi, Karadeniz'in bir NATO denizine dönüşmesi demek oluyor, ki Rusya ne yapıp edip bunun önünü almak istiyor. 2008'de Gürcistan'ın NATO'ya üye olma girişimi Rusya tarafından çok sert karşılık bulmuştu. 2014 yılında Ukrayna'nın NATO üyeliği girişimi Kırım'ın kaybedilmesine yol açmakla kalmadı. Ukrayna'nın doğusunda bulunan Donbas'ın büyük oranda Rusya yanlılarının denetimine geçmesiyle sonuçlandı. Batılı emperyalist ülkeler, ABD ve NATO "stratejik tehdit" olarak değerlendirdikleri bu duruma karşı Rusya'ya "diplomatik ve ekonomik yaptırımlar" uyguladılar. Rusya bu

yaptırımlara boyun eğmedi.

2014'den beri Ukrayna krizi gelgitler eşliğinde gündemden hiç düşmedi. Uzun süredir küresel ve bölgesel güçler arasında güç gösterisine sahne olan Ukrayna krizi, yeni gerginlikler ve savaş tehditlerinin gölgesinde devam ediyor. 2021 Haziran ayında İngiliz Kraliyet Donanması'na ait "HMS Defender" savaş gemisi, İstanbul Boğazı'nı geçerek Karadeniz'e geçmiş ve Kırım yakınlarında devriye turları atmaya başlamıştı. Rusya Savunma Bakanlığı, karasularını ihlal ettiği gerekçesi ile İngiltere Kraliyet Donanması'na bağlı "HMS Defender" isimli İngiliz savaş gemisine uyarı ateşi açmıştı. İngiltere'nin savaş gemisini Karadeniz'e sürmesi ve Rusya'nın karşılık vermesiyle tansiyon yükselmiş ve iki ülkenin askeri güçleri Karadeniz'de burun buruna gelmişti. O günden bu yana taraflar arasında karşılık açıklamalar üst perdeden yapılıyor. Gerilim had safhada.

Pentagon verilerine göre Rusya 100 bini aşkın bir orduyu Ukrayna sınırına yığıp bulunuyor. Rusya bunu yalanlasa da adeta her iki taraf da hem güç gösterisinde bulunuyor hem de nabız yoklaması yapıyor.

Her ne kadar taraflar 2015 yılında Minsk Protokolü çerçevesinde soruna "resmi" bir çerçeve çizmişlerse de bu protokolün pratikte bir karşılığı olmadı. Geline aşamada kronik bir hal alan Ukrayna krizi giderek bir kör düğüme dönüşüyor. Rusya Donbas bölgesindeki Rus nüfusu üzerinden Donbas'ın özerk bir

bölgeye dönüşmesini ve bu yolla Ukrayna'nın bir daha gündeme getirmemek üzere NATO üyeliğinden vazgeçmesini hedefliyor. Bunun için rakiplerine gerekirse savaşı bile göze alabileceğini her fırsatta gösteriyor.

NATO, "stratejik tehdit" olarak kodladığı Rusya'nın hamleleri karşısında "yekvücuduz" açıklamalarına rağmen, bir dizi nedenden dolayı tam bir birlikten yoksun. NATO'nun belkemiğini oluşturan ülkelerden ABD, İngiltere, Fransa ve Almanya'nın Rusya'yla ilişki ve çelişkileri farklı. Bu farklılık Rusya'ya ek avantajlar sağlıyor. Sonrası belirsiz, fakat Rusya şimdilik bu avantajı iyi kullanıyor.

ABD'nin Rusya'yla birlikte Çin'i de karşısına alma politikasına AB ülkelerinden taraf olma "beklentisi" de, Rusya'ya ek hareket alanı açıyor. Almanya ve Fransa'nın daha çok enerji ağırlıklı ekonomik çıkarları gereği "ılımlı" davranmaları AB'nin "iç birliğine" gölge düşürüyor. Bu nedenle, Fransa ve Almanya nükleer enerji ve fosil yakıt enerji santrallerini "yeşile boyayıp", "çevre dostluğu ile etiketleyip" Rusya'ya bağımlılıktan kurtulmak istiyor.

Brexit'le birlikte "güneş batmayan imparatorluk" rüyasını daha çok görmeye başlayan İngiltere ise, ABD ile birlikte saldırgan politikalarıyla fiili bir çatışma durumu yaratmaya çalışıyorlar. NATO'yu "beyin ölümü gerçekleşmiş" diye niteleyen Macron, bir taraftan güçlü bir "Avrupa Ordusu"nu dillendirirken, diğer taraftan güçlü bir "Avrupa Ordusu" için "beyin ölümü gerçekleşmiş" NATO'ya ihtiyaç duymaktadır. ABD'nin Rusya'ya karşı çeşitli nedenlerle İngiltere kadar istekli olmaması, İngiltere'nin "güneş batmayan imparatorluk" hayalini zora sokuyor. Bu nedenle İngiltere herkesten daha çok agresif bir tutumla fiili bir durum yaratarak, ABD ve diğerlerini yanına çekmek istiyor. Rusya konusunda Trump yönetiminin İngiltere ile daha uyumlu bir politikası vardı. Biden'ın öncelikleri biraz farklı olsa da bu, ABD'nin Rusya ile uyumlu bir politika izleyeceği ya da karşı karşıya gelmeyeceği anlamı taşımıyor. ABD'den önce birçok AB ülkesi Rusya'nın önünü kesmekte daha "gönüllü" davranıyorlar. AB, ABD'nin Rusya'ya karşı gerilimi artırma da daha istekli hareket etmesini istiyor.

ABD ise, AB'nin Çin'e karşı politikasında ABD ile aynı çizgiye gelmesini istiyor. Emperyalist dünyanın bu gerilimli ortamında ufukta Ukrayna krizine bir çözüm görünmüyor. Ukrayna da giderek dünyanın birçok bölgesinde olduğu gibi kronik çatışmalı alanlarından biri haline gelmiş bulunuyor. Anlaşılan o ki, küresel emperyalist güçler ihtiyaç duydukça bu kronik yarayı kaşımaya devam edecekler.

Dört bir yanda grevler

ABD-COLORADO'DA SÜPERMARKET ZİNCİRİ KROGER'DE GREV

Colorado eyaletinde, ABD'deki en büyük tedarik zinciri olan Kroger Group'un bir parçası olan King Soopers süpermarketlerinde çalışan yaklaşık 8.400 işçi 12 Ocak'ta greve başladı. Grev, sendika üyelerinin şirketin son teklifini reddetmesinin ardından ücret artışları ve çalışma koşullarıyla ilgili yeni bir sözleşme için başladı.

Colorado'daki King Soopers'ın yaklaşık 70 şubesi şu anda grevde, grevin üç hafta sürmesi bekleniyor.

KENYA'DA 6 BİN İŞÇİ GREVE GİTTİ

Kenya'da çok uluslu meyve şirketi Del Monte Company'de yaklaşık 6.000 işçi, 10 Ocak'tan bu yana kötü çalışma koşullarına, sendikacıların yasadışı işten çıkarılmasına ve düşük ücretlere karşı grevde. Halihazırda işçiler bu ücretlerle ailelerini besleyemiyor ve kiralarını dahi ödeyemiyor. Grevdeki işçiler aynı zamanda bazıları on yıllardır Del Monte tekeli için çalışan, ancak yaşlandıklarında emekli maaşı almaya dahi hak kazanamayan işçiler için daimi istihdam talep ediyorlar.

Şirket grevi yasa dışı ilan ediyor.

ŞİLİ'DE LİTYUM PROTESTOSU VE MADENCİ GREVİ

Yakında görevini yeni seçilen Gabriel Boric'e devredecek olan Şili'nin faşist Devlet Başkanı Pinera, devirden önce önemli bir projeyi tamamlamak istiyor: En yüksek teklifi veren tekele 400.000 ton lityum madenciliği yapmak için 20 yıllık lisans haklarının satışı. Boric ise devlete ait bir lityum şirketi kurmak istediğini açıklamıştı. Cuma günü, "Kaynaklarımızı geri istiyoruz!" sloganıyla lityum imtiyazlarının satışına karşı gösteriler yapıldı.

Şili, dünyanın bilinen lityum rezervlerinin yüzde 57'sine sahip.

Öte yandan 28 Aralık'ta, Şili'deki altın madeni işleten Florida Madencilik Şirketi'nde çalışan 696 işçiden 625 işçi şirketin teklifini reddetti ve grevlerine devam etmeye karar verdi. Maden işçileri yüzde 6'lık bir ücret artışı, daha yüksek ikramiye ödemeleri ve daha iyi sosyal haklar için savaşıyorlar. Kapitalist

etmeye başladılar. Meksika'daki birçok şehirde belediye hizmetlerinde, eğitimde ve sağlık hizmetlerinde çalışanlar aylarca gecikmiş veya ödenmemiş ücretlerden muzdarip.

Grev 5. haftasına girdi.

VIETNAM'DA AYAKKABI

FABRİKASINDA BİNLERCE İŞÇİ GREVE GİTTİ

Güney Vietnam'da, Bien Hoa'daki Pou Chen ayakkabı fabrikasında 7 Ocak Cuma günü binlerce işçi greve başladı. İşçiler şirketin yıl sonu ikramiyesini önemli ölçüde düşürmesine itiraz ediyorlar: İşveren ortalama iki aylık ücret yerine, yalnızca 1 veya 1,5 aylık ücret ödedi.

Bien Hoa'daki 16.000 çalışanı olan fabrika Nike, Adidas vb. için spor ayakkabı üretiyor. Pou Chen Tayvanlı bir şirket.

MALLORCA'DA DEMİRYOLLARI GREVLERİ DEVAM EDİYOR

Kamu demiryolu işletmecisi Serveis Ferroviarias de Mallorca'da (SFM) özellikle personel yetersizliğinden kaynaklanan kötü çalışma koşullarına karşı aylardır grevler ve protestolar düzenleniyor.

Kasım ayından bu yana, haftanın farklı günlerinde sabah ve akşam yoğun saatlerde kısa grevler yapılıyor. Noel tatilinin ardından, 7 Ocak'ta grevler yeniden başladı. Ocak ayında en az yedi gün boyunca grevler planlanıyor.

MEKSİKA'DA TOLUCA'DA ÇÖP TOPLAMA İŞÇİLERİ GREVDE

Orta Meksika eyaleti México'nun başkenti Toluca'da 2.400 çöp toplama işçisi, ödenmemiş ücretlerinin ödenmesi için günlerdir grevde. İşçiler şimdi şehir yetkilileri üzerindeki baskılarını artırmak için belediye binalarını işgal

etmeye başladılar.

Meksika'daki birçok şehirde belediye hizmetlerinde, eğitimde ve sağlık hizmetlerinde çalışanlar aylarca gecikmiş veya ödenmemiş ücretlerden muzdarip.

FİNLANDIYA'DA UPM KAĞIT FABRİKALARINDA GREV

Finlandiya'da kağıt şirketi UPM'de 3.000'den fazla işçi 1 Ocak'ta, 22 Ocak'a kadar sürmesi beklenen greve başladı. Üç sendika, tüm fabrikalardaki tüm işçiler için daha yüksek ücret ve daha iyi çalışma koşullarıyla bir toplu sözleşme yapmak istiyor.

Kapitalist şirket, yalnızca belirli çalışan grupları için bireysel sözleşme yapmak istiyor.

Finlandiya'da sınıf hareketi büyüyerek geliyor. Teknoloji, madencilik ve metal endüstrilerinde sendikalar 15 Ocak'tan itibaren 50.000 kişiyi istihdam eden 200 şirketi etkileyen bir grev ilan ettiler. İşçiler, artan yaşam maliyeti nedeniyle daha yüksek ücret talebi yükseltiyorlar.

SRI LANKA'DA GRAFİT MADENİNDE PROTESTO

Devlete ait Kahatagaha Grafit Madeni'ndeki (KGLL) işçilerin ödeneklerinin kesilmesine karşı yaptığı protestoyu 8 Ocak'ta bir işçi lokavtı izledi. İşveren lokavt kararıyla madenin işgal edilmesini önlemeyi hedefliyordu. O zamandan beri madenin önünde 140 işçi protesto gösterilerini sürdürüyor. Günlük ödenegin yarıya indirilmesi, ücretlerinin 30.000 Rs'den 23.000 Rs'ye düşürülmesi anlamına geliyor. Bu da işçilerin ve ailelerinin yaşam koşullarını, ülkede fiyatların yükseldiği bir dönemde oldukça zora sokuyor.

Madenciye bir tekme daha!

Hesap sormak için mücadeleye!

Soma katliamının ardından eylem yapan madenciye tekmeleyen Yusuf Yerkel Frankfurt Başkonsolosluğu'na "Ticaret Ataşesi" olarak atandı. Diğer bir deyişle, Yerkel, sermayeyi korumak için canhıraş çabasının ödülünü aldı. Onu ödüle layık gören AKP iktidarı böylece 301 Soma maden işçisinin ailelerinin acısını daha da katladı.

2014'te AKP'nin ebedi şefinin müşaviri olan işçi düşmanı Yusuf Yerkel, Soma katliamını protesto eden madenci Erdal Kocabıyık'ı yerlerde tekmelemiştir. AKP iktidarı tekme ile yetinmemiştir. Erdal Kocabıyık hakkında daha sonra soruşturma başlatılmış ve Kocabıyık, Başbakanlık koruma aracına hasar verdiği gerekçesiyle faiziyle birlikte 631 lira para cezasına çarptırılmıştır. Düzen yargısı da işçiyi tekmeleyen Başbakan müşavirinin yanında yer almış, "kamu malına zarar verdiği" gerekçesiyle Kocabıyık'a 10 ay hapis cezası vermiş, böylece maden işçisine bir

tekme de yargı vurmuştu.

Bu tekme 301 maden işçisinin katledilmesine yönelik maden işçilerinin öfkesine verilen bir yanıtı. İşçi ve emekçilerin artan tepkisi nedeniyle Yusuf Yerkel özür diledi. Recep Tayyip Erdoğan'ın müşavirinin tekmelediği madenci Erdal Kocabıyık ise özrü kabul etmedi. "Halen üzgünüm, kalbim kırık. O tekme yalnızca bana değil, tüm madencilere atıldı" diyerek, saldırgan müşavire tepki gösterdi.

SERMAYE CEPHESİ TEKMECİ MÜŞAVİRİN ARKASINDA SAF TUTTU

Erdal Kocabıyık yediği tekmelerin ardından, gazete ve televizyonlarda haberlere çıkması nedeniyle Soma patronları tarafından kırmızı listeye alındı, işten çıkarıldı. Hiçbir yerde işe başlamasına izin verilmedi. Tüm iş arayışları maden patronları eliyle boşa çıkarıldı. Kapitalistler Erdal Kocabıyık'ı açıklıkla ve sefaletle terbiye etmeyi kolektif bir tutumla hayata

geçirdiler.

AKP'nin havuz medyası, Başbakanlığın Mercedes araçlarına zarar verdiği iddiasıyla ceza alan Kocabıyık hakkında "provokatör" suçlamasıyla çarşaf çarşaf haberler yaptı. Maden işçisini provokatör, devlet düşmanı söylemleriyle yaftaladı.

AKP İKTİDARININ YARGISI, HAVUZ MEDYASINA KOL KANAT GERDİ

AKP yargısı, Yusuf Yerkel ve ardındaki el olan dinci parti liderini koruma altına alma ve yapılan eleştirileri boğma yaklaşımını bir adım daha öne çıkardı. İşçiyeye atılan tekmenin hesabını soran Barış Atay'ı ifadeye çağırdı. Tekmeciyi kollayan yargının gerekçesi hazırıldı. Barış Atay'ın attığı tweette, Yusuf Yerkel'e "Yargılanacaksın ben bunun peşini bırakmayacağım, hukuk devletinde senden hesap soracağım" demesi tehdit, halkı kin ve düşmanlığa tahrik sayıldı.

Tekmeyi atan Yusuf Yerkel'i gözaltına almayan yargı, Barış Atay'ın gözaltına alınması emrini jet hızıyla verdi. Erdal Kocabıyık'ı hedefe çakan AKP medyasının ceza alması da AKP yargısı eliyle önlendi.

AKP İKTİDARINDAN İŞÇİYİ TEKMELEYEN YUSUF YERKEL'E YENİ ÖDÜL

AKP iktidarı sadık hizmetkarı Yusuf Yerkel'i hep ödüllendirdi. Son ödülü ise ekonomi eğitimi almadığı halde ticaret ataşesi olarak Frankfurt Başkonsolosluğuna atanması oldu. Tekmeci Ticaret Ataşesi 3 ya da 4 yıl boyunca görev yapacak ve bu dönem boyunca cukkayı dolduracak.

İşçiyi tekmeleyen Yusuf Yerkel'in ailesinin, Türkiye'den Almanya'ya yol masrafları devlet kasasından karşılanacak.

Görevde kaldığı sürece diplomat statüsü ve dokunulmazlığı olacak. Gri pasaport kullanacak.

Yusuf Yerkel, Almanya'da en az 6.000 euro (yaklaşık 93 bin TL) net maaş alacak. Maaşı Ankara'dan havale edilecek ve bunun dışındaki sosyal güvenlik primleri Türkiye tarafından yatırılacak. Böylece emekliliğine büyük katkı sağlanmış olacak. Kendisi, eşi ve çocuklarının Almanya'daki "acil olsun olmasın" tüm tedavi masrafları, euro olarak Türkiye'ye havale edilecek. Bu tedavi masrafları da SGK ödeyecek.

Yusuf Yerkel'in ayrıcalıkları bu kadarla bitmiyor. Çocukları özel eğitime ihtiyaç duyarsa, özel okula gidersen ya da evinden uzak İngilizce eğitim veren bir okula gidecekse, devlet bu faturayı da üstlenecek. Kıdemine ve kademesine göre, tuttuğu evin büyüklüğü ile kirası da baz alınarak, Yusuf Yerkel'e kira desteği verilecek.

İşçiyeye tekme sallayan Yusuf Yerkel'in ödül sağanağı Türkiye'ye döndükten sonra da devam edecek. Türkiye'ye dönerken, "naklihaneye" haktan yararlanacak ve istediği eşyayı götürebilecek. Yol parasını devletten alacak. 3 yaşından daha genç veya sıfır model otomobili vergisiz olarak Türkiye'ye getirebilecek. Yurt dışındaki görevi sırasında tüm emeklilik primleri yüksek tutardan yattığı için, Türkiye'de süper emekli olabilecek ve normal emeklilerin birkaç katı emekli aylığı hakkı kazanacak.

AKP iktidarının sermayeyi koruma, yandaşı kollama ve sadık uşaklarını savunma, ödüllendirme yaklaşımı artarak sürüyor. Bu harami saltanatından, işçi ve emekçilere ekonomik-sosyal yıkımı, işkenceyi dayatan sermaye düzeninden, onun sadık bekçisi Yusuf Yerkel'lerden hesap sormanın yolu, devrimci sınıf mücadelesini büyütmektir!

Yusuf Yerkel Frankfurt'ta istenmiyor!

Frankfurt'taki çeşitli Türkiyeli demokratik kitle örgütleri de Yusuf Yerkel'in Frankfurt'a ticari ataşe olarak atanmasını protesto etmek amacıyla, 14 Ocak Cuma günü Frankfurt başkonsolosluğu önünde bir protesto eylemi gerçekleştirdiler.

Kimi Alman ilerici kurum ve kişileri ile sendikaların (DGB) da destek verdiği eyleme yüzlerce kişi katıldı.

İş günü olmasına ve soğuk havaya rağmen konsolosluk karşısındaki alanda toplanan kitle, Türkçe ve Almanca olmak üzere, Yusuf Yerkel'in madenciye tekme attığı resmin de olduğu, "Persona non grata, Yusuf Yerkel Frankfurt'ta istenmeyen kişi!" yazılı iki pankart taşıdı. Eylem organizasyonu bu iki pankart dışında başka hiçbir bayrak veya sembolün taşınmaması yönünde bir karar

aldıklarını bildirdiler.

Eylem organizasyonu adına Frankfurt Türk Halkevi başkanı bir konuşma yaptı. Konuşmada Soma maden faciasının yaşanmasında, maden patronları ile birlikte hükümetin de ciddi bir sorumluluğu olduğunu; bütün süreç boyunca atılan her adımın başta maden işçileri olmak üzere, tüm halkı gün geçtikçe daha fazla mağdur ettiği ifade edildi. İşçi ve aynı zamanda insanlık düşmanı bir kişi olan Yusuf Yerkel'i Frankfurt'ta asla istemediklerini, bu skandal kararın derhal geri alınmasını talep ettikleri belirten konuşma, Almanca ve Türkçe olarak atılan "Yusuf Yerkel Frankfurt'tan

defol!" sloganlarıyla karşılandı.

Aynı konuşma bir kez de Almanca yapıldıktan sonra, hazırlanan siyah çelenk konsolosluk kapısına bırakıldı. Ardından Frankfurt DGB başkanı Philipp Jacks bir konuşma yaptı. Böyle bu eylem için davet edildiğinde tereddütsüz kabul ettiğini, böyle bir atamanın kendileri için de kabul edilemez olduğunu, bunu protesto ettiklerini belirten Jacks, Türkiye'deki rejimin özellikle Erdoğan'ın başkanlık sistemine geçildikten bu yana demokratik ve sosyal hakların çok yoğun olarak gasp edildiğini bazı rakamlar vererek teşhir etti. Yusuf Yerkel türünden insanların bu ülkenin değerleriyle

bağdaşmadığını ve bunu kabul etmediklerini de ifade eden sendikacı; söz konusu atamanın, Yusuf Yerkel'in o tekmeyle basının önünde boşa atmadığını gösterdiğini söyledi. Konuşma "yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganıyla sona erdi.

Çok sayıda yerli ve Türkiyeli kurumun imzacısı olduğu eyleme Bir-Kar da katılarak destek verdi. Alanda Bir-Kar'ın konuya ilişkin hazırladığı, "sermayenin tekmcisi, işçi düşmanı Yusuf Yerkel, Frankfurt'tan defol!" başlıklı bildirimleri dağıtıldı.

Alman basınının da ilgi gösterdiği eylem, olayın takipçisi olunacağı ve bu atama kararı geri alınmaya kadar mücadeleye devam edileceği açıklamasıyla sona erdi.

Öğretmenlik Meslek Kanunu üzerine

AKP iktidara geldiği ilk günden bu yana kamusal hizmetler alanının piyasaya açılması ve kamu emekçilerinin haklarının gasp edilmesi için elinden geleni yaptı, yapıyor. Neoliberal politikaları hayata geçirmeyi, yani kamunun tasfiye edilerek kamusal hizmetlerin alınıp satılır bir mal haline getirilmesini ve kamu emekçilerinin iş güvencesi dahil kazanılmış ve özlük haklarının gasp edilmesini maalesef başarmıştır. Artık kamusal hizmetler toplum yararına değil piyasanın belirlediği kurallara göre verilmekte, kazan kazan mantığı ve parana göre hizmet toplumsal yararın, kamusal hakların önüne geçmektedir.

Kamu emekçileri KHK sopsasıyla işten atılmakta, henüz çalışmakta olanlar ise işsizlikle korkutularak susturulmakta veya kamusal görevlere en baştan mülakat yoluyla parti militanları, partizan kişiler, AKP'ye memur olacağından emin olunan kişiler yerleştirilmektedir.

"Cumhurbaşkanının himayesinde" gerçekleştirilen 20. Şura, "Eğitimin kalitesi öğretmenlerin kalitesinden geçmektedir" tespitiyle bulunarak, eğitimdeki tüm aksaklıkları ve yetersizliği öğretmenlere yüklemiş ve öğretmenlere yeni görevler biçmiştir.

Şura'nın hemen ardından Öğretmenlik Meslek Kanunu diye bir kanun taslağı hazırlanarak Meclis alt komisyonuna getirilmiş ve komisyon kanun taslağı ile ilgili görüşmelere başlamıştır.

Öncelikle şunu belirtmek isteriz ki bu kanun taslağı, kanunun etkilediği kesimlerden fikir bile alınmadan oluşturulmuş olup, yaklaşık 1 milyon eğitim emekçisini ve dolaylı olarak 18 milyon öğrenciyi, hatta bu öğrencilerin velilerini ve aslında eğitim hizmeti veren ve alan tüm kesimleri ilgilendiren bir kanundur. Böyle olduğu halde söz konusu tasarı bu toplumsal kesimler hiçe sayarak oluşturulmuştur.

Bu kanun taslağına göre;

* 100 binleri bulan ve aynı işi yaptıkları halde asgari ücretin bile altında çalışan ücretli öğretmenlik uygulaması devam edecektir.

* Sözleşmeli öğretmenlere tayin hakkı verilecek ve böylece daha önce verilen kadro sözüne rağmen sözleşmeli öğretmenlik uygulaması da devam edecektir.

* Öğretmen atamalarında; öğretmenliğe başvurma yeterliliği olanlar,

güvenlik soruşturmasından ve arşiv araştırmasından geçirilecek. Yani iktidarın kriterlerine uygun olmayanlar güvenlik duvarını aşamayacak ve en baştan elenecektir. Bu elemeyi geçenler mülakata tabi tutulacak ve siyasi iktidar, "devlet aklının" çalışmak istediği yandaşlaşmış, parti militanlarını veya kendine biat eden adayları memur olarak alacaktır.

* Hazırlanan taslakta, mülakat yöntemi ile ilgili bir açıklama yapılmazken aday öğretmenliğin kaldırılması için gerekli olan sınav sistemi kaldırılarak yerine mülakat sistemini aratmayacak olan Adaylık Değerlendirme Komisyonu kurulacak. Aday öğretmenler bu komisyonunun verdiği karara göre kadroya alınacaktır.

Yine aday öğretmenler aylıktan kesme ve kademe ilerleme cezası aldıklarında 3 yıl süre ile kadroya alınmayacaklardır. Bu uygulamayla siyasi iktidar öğretmenlere daha aday öğretmenlik sırasında "ya bize biat edeceksin ya da öğretmen olamayacaksın" demektedir.

* Öğretmenlik, kendi başına bir uzmanlık mesleği olmasına rağmen öğretmenlere uzman ve başöğretmen apoletleri verilerek ayırıştırma yaratılıp, öğretmenler arasında hiyerarşi oluşturulacak. Zaten olmayan ya da kırıntı seviyesinde var olan dayanışma ve iş birliği tamamen ortadan kaldırılarak, hep arzuladıkları rekabet ortamı tamamen yerleştirilmiş olacaktır.

Ülkedeki kutuplaştırıcı siyasetten ve yandaş sendikadan kaynaklı olarak aslında olmayan "çalışma barışı" ortadan

kalktığı gibi, siyasi iktidara yakın olanlar uzman ve başöğretmen yaftalarıyla ödüllendirilecekler. Siyasi iktidara karşı bir nebze ses çıkaran ya da çıkarma potansiyeli olanlar ise sıradan öğretmen seviyesinde bırakılarak, muhalif öğretmenler bir de bu şekilde cezalandırılacaklardır.

* Uzman ve başöğretmenlik siyasi iktidar ve onun yandaş sendikası için yeni bir rant alanına, kişi devşirme, kariyer basamaklarında yükselmek isteyenleri susturma aracına dönüşecektir.

* Uzman, başöğretmen ve apoletsiz öğretmenler arasında ekonomik farklılaşma ortaya çıkacak, eşit işe eşit ücret hakkı hiçe sayılacaktır.

* Veliler çocuklarına, uzman veya başöğretmenlerin yani "kaliteli öğretmenlerin" ders vermelerini isteyecek, apoletsiz öğretmenler, eğitim sisteminin günah keçisi olarak görülecek, "kalitesiz öğretmenler" grubunda yerlerini alacaklardır.

* Son yıllarda bilinçli olarak ekonomik, sosyal, siyasal anlamda iyiden iyiye itibarsızlaştırılan öğretmenlik mesleği, KHK'lar eliyle iş güvencesinden tümüyle yoksun bırakılarak, siyasi iktidarın şamar oğlanına çevrilmiştir.

* Öğretmenler, kalabalık sınıflar ve anti demokratik okul ortamında idare, veli, öğrenci, bakanlık kışkırtıcıları kendilerine çizilen alanda bile özgürlüğü tadamamaktadırlar. Öğretmenlik, özgür olmayı, yaratıcı olmayı, doğal ilişkiyi içinde barındıran bir meslek olduğu için, eşit ilişkiler ve demokratik bir ortamda rahatça kendine alan bulurken, tersinden öğ-

retmenliğe söz konusu türden sınırlar çizildiğinde yaşama şansı bulamayacaktır.

"Artık entelektüel yönden gelişmiş, estetik duygusu olan ve gücünü yetkisinden değil yarattığı etkisinden alan yeni bir öğretmen modeli vardır. Bu öğretmen modelinde mesleki saygınlık ve statü, liderlik becerileri üzerine kurulu uzman gücüne dayanmaktadır. AK Parti olarak bu çerçevede öğretmenlik mesleğinin saygınlığını, verimliliğini, uzmanlığını ve etkinliğini daha da artırmak önceliklerimizdendir." diyen Milli Eğitim Bakanlığı yetkilileri ne kadar entelektüel, verimli, saygın, işin ehli eğitim emekçisi varsa bir kısmını KHK'larla ihraç etti, bir kısmını işsizlik sopsasıyla susturdu, bir kısmını ise yandaşlaştırdı. AKP ve onun temsil ettiği siyasal iktidarın geliştirdiği veya geliştireceği hiçbir politika kamusal haklar ve kamu emekçileri yararına olamaz. AKP neoliberal politikaların bugünkü temsilcisi ve yürütücüsüdür.

Neoliberal politikalar kamusal alanda hayat buldukça kamusal hak ve hizmetler ve kamu emekçileri güvende olamayacaktır.

Siyasi iktidara karşı mücadele kamusal alanın dönüşümüne karşı bir mücadele bakışını da içermelidir.

Eğitim emekçileri başta olmak üzere kamu emekçileri kendi kaderlerine kendileri karar vermeli, siyasi iktidarın söz-yetki-karar hakkı tanımayarak kendileri hakkında aldığı kararları fiili-meşru ve birleşik mücadele ile aşacaklardır.

KAMU ÇALIŞANLARI BİRLİĞİ

Uzaktan eğitim ve eğitimin içeriği

Eğitim Reformu Girişimi (ERG), Eğitim İzleme Raporu 2021'in "Eğitimin İçeriği" başlıklı son dosyasını yayımladı. ERG; Koç Vakfı, Borusan Kocabıyık Vakfı, Kadir Has Vakfı, Sabancı Vakfı ve Mehmet Zorlu Vakfı gibi çeşitli sermaye grupları tarafından fonlanan bir oluşum. Fakat hazırladığı raporlarda sunduğu veriler, eğitimde yaşanan çürümeyi gözler önüne seriyor.

Raporda, eğitim materyalleri, öğretim programları, uzaktan eğitim, çevrimiçi öğrenme, uzaktan eğitim sürecinde özeleğitim, okuma kültürüne yönelik çalışmalar, mesleki ve teknik eğitim gibi alt başlıklar yer alıyor. Ancak başlıkların neredeyse tamamında yalnızca uzaktan eğitim sürecinde MEB'in hem basılı hem de dijital ortamda yayınladıkları ya da öğrenci ve öğretmenlere ulaştırdığı söylenen kaynakları aktarmaktan öteye geçilemiyor. Çünkü Milli Eğitim Bakanlığı, çalışmaların kamuoyuna yansımalarını sağlayacak izleme ve değerlendirme çalışmalarını gerçekleştiriyor.

Raporda, Dünya Bankası hesaplarına göre Türkiye'deki öğrenme yoksulluğu oranının %21,7 olduğu açıklanıyor. Yani her beş çocukta biri 10 yaş itibarıyla temel okuma ve basit metinleri anlama becerisinden yoksun. Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı (PISA) 2018 verileri de matematik, fen ve okuma alanlarında temel yeterlilik düzeyinin altında bulunan öğrencilerin oranlarının yüksek olduğunu (matematik alanında %37, fen alanında %25, okuma alanında %26) ortaya koyuyor. Bu veriler Türkiye'de adeta "öğrenme krizi"nin yaşandığını, eğitimin geldiği niteliksizliği çarpıcı bir şekilde gözler önüne seriyor. Halihazırda çeşitli ülkelerde yapılan araştırmalar da yoksul ailelerin çocuklarının eğitimde yaşanan fırsat eşitsizliği sonucu salgın koşullarında ciddi öğrenme kayıpları yaşadığını gösteriyor. UNICEF ve Save the Children iş birliğinde 2020 yılında yapılan bir analize göre, dünya genelinde çok boyutlu yoksulluk içinde yaşayan çocukların sayısı yaklaşık 1,2 milyara çıktı. Bu sayı salgın öncesinde %15 daha azdı.

Uzaktan eğitim, "en genel tanımıyla, öğretimin çeşitli uzaktan öğrenme araçları ve içerikleriyle gerçekleştirildiği, öğrencilerin ve öğretmenlerin fiziksel olarak bir arada bulunmadığı öğrenme amaçlı çalışmalar olarak..." tanımlanıyor.

Bu sürece koronavirüs salgınının başlangıcından itibaren hazırlıksız ve aniden girilmiş olması beraberinde çok büyük sorunlar getiriyor. Uzaktan eğitim sürecine dair resmi makamların çoğunlukla öğretmenler üzerinden araştırma ve anketler yaptığı görülüyor. Uzaktan eğitimin niteliği, içeriğe katılım sıklığı, çocukların uzaktan eğitime erişememesi, derslerin anlaşılabilirliğine dair sunulan verilerde ise öğretmenlerin büyük bir kısmı olumsuzlukların daha baskın olduğuna işaret ediyor.

Öğrencilerin genel olarak uzaktan eğitime katılım motivasyonu ise çok düşük. 709 ebeveynin katılımıyla gerçekleştirilen bir çalışmada, çocukların motivasyonunun düşük olduğu, içeriği takip etmekte zorlandıkları, bir kısmının odaklanma sorunu yaşadığı belirtiliyor. Benzer sonuçlar öğretmenler ile yapılan araştırmalara da yansıyor: "Öğretmenlere yönelik üç farklı araştırma (ilki 376 öğretmenin, ikincisi 63'ü özel okul öğretmeni olmak üzere 80 öğretmenin, üçüncüsü 20 Türkçe öğretmenin katılımıyla) çocukların derse devamlarının ve motivasyonlarının düşük olduğunu, EBA'da sunulan içeriklerin yeterli bulunmadığını ortaya koydu. Bu araştırmaların bulguları ışığında, uzaktan eğitim sürecinde öğrencilerin eğitimin içeriğiyle etkileşim bakımından dikkate değer zorluklar yaşadığı ifade edilebilir." Uzaktan eğitime katılım ve tutumu etkileyen en önemli unsurlardan birisi ise dijital yeterlilik. Uzaktan eğitim sürecinde en çok tartışılan gerçeklik eğitimde fırsat eşitsizliğiydi. Fırsat eşitsizliği beraberinde EBA ve online derslere katılımı etkiledi. Çünkü milyonlarca çocuk maddi yetersiz-

liklerden kaynaklı olarak uzaktan eğitim için gerekli bilgisayar, internet gibi teknik ekipmandan yoksun bırakıldı.

Uzaktan eğitim sürecinde öne çıkan diğer unsurlara bakıldığında eğitimin içeriğinde görsel sanatlar, müzik, spor, rehberlik ve psikolojik danışmanlık gibi alanların öğrenme süreçlerinin dışına itildiği görülüyor. Bireyin gelişimi için önemli etkenler içerisinde yer alan bu alanlar zaten yüz yüze eğitimde nitelikli bir şekilde sağlanmaz ve hakkettikleri özen gösterilmezken salgın döneminde doğrudan eğitimin dışına itilmesi pek de şaşırtıcı olmuyor.

Özel eğitim alması gereken çocukların uzaktan eğitimde yaşadıkları sorunlara da değinilen raporda zaten yüz yüze eğitimde var olan temel sorunların uzaktan eğitim süreci ile daha da yakıcı bir hale geldiği görülüyor. EBA'da özel eğitim alan çocuklara ilişkin yetersiz ve özensiz çalışmalar yer alıyor. EBA'nın özel eğitim öğrencilerine ilişkin ürettiği içerikler "etkinlik süreleri, düz anlatım tekniklerinin kullanılması, yönerge ve çekim açılarının net olmaması..." gibi sorunlar barındırıyor. Ayrıca EBA ders içeriklerinde, özellikle işitme yetersizliği olan öğrenciler için daha fazla sorun barındırıyor. Bu sorunlar "Ders anlatımlarının betimleme içeriklerinin az olması, görsellerin çok kısa süre ekranda kalması, yöneltilen soruların tümünün okunması yerine sadece soru köklerinin okunması benzeri nedenlerle görme yetersizliği olan öğrenciler zorluklar yaşadı." sözleriyle ifade ediliyor. Özel eğitim öğrencileri için destek ve telafi eğitimleri de önemli bir ihtiyaç. Ancak hem uzaktan eğitimin niteliksizliği hem de yüz yüze eğitime geçilmesinin

ardından telafi derslerinin olmaması ile birlikte öğrenciler yalnızca öğretmen ve ailelerin bireysel çabalarına terk edilmiş vaziyette. Raporda tüm bu olumsuzluklara dair net veriler sunulmuyor. Bu durum şu cümleler ile ifade ediliyor: "Özel gereksinim alanında yapılan tüm çalışmalar önemli ve önceliklidir. Bununla birlikte değerlendirilmeleri de gerekir. Bu çalışmalara yönelik, kamuoyuyla paylaşılan etki analizi ve değerlendirme çalışmaları henüz bulunmuyor."

Raporda yer alan bir diğer başlığı MEB'in iklim krizine dair yürüttüğü çalışmalar ve ders kitaplarında iklim krizinin işlenmesi oluşturuyor. Kapitalizmin doğa ve çevremizi sefil çıkarları uğruna vahşice tahrip etmesi sonucunda gün geçtikçe ciddi boyutlara evrilen iklim krizi, çeşitli Avrupa ülkelerinde özellikle gençliğin eylemlerine konu oluyor. Raporda, MEB'in iklim krizine dair göstermelik protokolleri aktarılıyor. Ancak yapılan protokollere ve bu soruna ilgili gözükme çabalarına rağmen ders kitaplarında sunulan içerikler doğa ve çevreye olan bakış açılarını özetler nitelikte. Nitekim raporda da bu çalışmalara ilişkin, "MEB tarafından farklı kurum ve kuruluşlarla işbirliğinde iklim krizine yönelik yürütülen projeler önemlidir. Bununla birlikte belirli bir iklim değişikliği eğitimi stratejisi olmaması, projelerin birbirinden bağımsız ve dağınık yürütüldüğü izlenimi uyandırıyor. Çalışmaların etki analizlerinin olup olmadığına yönelik kamuoyuna yansıyan bir bilgi de bulunmuyor." deniliyor.

Raporda Ekosfer Derneği'nin 2021 yılında ders kitaplarında iklim krizinin işlenmesine ilişkin tarama çalışmalarının sonuçlarına da yer verilmiş. Ders kitap-

larınin çoğunda iklim krizi yalnızca doğal afetler ile ilişkilendirilmiş. Sorunun asıl kaynağı olan sermayedarların salt kâr odaklı bir anlayış ile insanlığı karanlık bir geleceksizliğe sürükleyen icraatları ders kitaplarında elbette ki yer almıyor. Ayrıca, "Ders kitaplarında kavram karmaşası olduğu da görülüyor. Taramaya göre iklim krizi hava kirliliğiyle karıştırılıyor, salım/emisyon benzeri terimler yerine salınım gibi yanlış ifadeler kullanılıyor. Kitaplarda verilen çözüm önerilerinin ise bireylere yönelik olduğu görülüyor. Bu ise çözümden sorumlu olan kurum ve kuruluşların etkisini ve yaptıklarını gölgede bırakma riski barındırıyor."

Eğitimin sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda şekillendirildiği gerçeği de gizlenemiyor. Raporda da MEB'in en çok mesleki eğitime önem verdiği, en çok bu alanda proje ve yatırım gerçekleştirdiği çokça vurgulanıyor. Ancak bu kapsamlı raporda dahi, MEB'in mesleki teknik eğitim alanında "kendine özgü bir dosya oluşturacak kadar çok çalışma" yürüttüğü ifade edilerek, yazılacakların fazlasıyla eksik kalacağı kaygısı duyuluyor. Bu yüzden mesleki eğitim başlığı yalnızca "Mesleki ve teknik eğitimde yeşil dönüşüm" denilerek tek bir konuya indirgeniyor. Ancak bu başlıkta özellikle makine gibi bölümlerin yer aldığı meslek liselerinde bulunan makineleri "çabuk eskitme, yenisini alma" anlayışından uzak durulması gibi "çevreci" önerilerden öteye gidilmemiş ve herhangi bir veri sunulmamış.

ERG'nin sunmuş olduğu raporda tüm verilerin ve olumsuz durumun açıklanmasının ardından ifade edilenler, "acilen çözüme kavuşturulmalıdır", "... riskine dikkat edilmelidir" ya da "önlem alınmalıdır" gibi çözümden uzak cümleler ile sınırlı kalıyor. Sorunlara karşı önermelerin ötesine doğal olarak geçilemiyor. Tüm bu önermelerin muhatabı ise eğitimde tüm bu sorunların temsilcisi konumunda olan Milli Eğitim Bakanlığı. Sorunların kaynağını oluşturanlardan sorunların "çözümünü" beklemek abesle iştiğaldir.

19. yüzyıl çeşitli kuruluşlar tarafından "kitlelesel eğitimin yaygınlaştığı" döneme giriş olarak nitelendiriliyor. Ancak eğitim, yaygınlaşması ile birlikte egemenlerin istedikleri "makbul vatandaş" ya da sermayenin çıkar ve isteklerine dayalı "istenilen işgücü"nü yetiştirildiği ehlileştirme alanı olarak da karşımızda duruyor. Bugün eğitimin içeriğini belirleyen etkenler ne toplumun ihtiyaçları ne de gelecek neslin gelişimi kaygısıdır. Bu düzende eğitimin içeriği sermayenin ve onun ihtiyaçları ekseninde, dinci-gerici, itaatkar, sorgulamayan, ehlileştirilmiş bir toplum ve geleceğin işçilerini var etmek için oluşturulmaktadır.

M. NEVRA

Hrant Dink'in katledilişinin 15. yılı...

Katliamcı devletten hesap sormak için mücadeleye!

Çeşitli halklara ve etnik kimliğe ev sahipliği yapan Türkiye topraklarında ilerinin sesi olmuş çok sayıda insan katliamcı sermaye devleti tarafından katledilmiştir. Sermaye devletinin faşistleri kullanarak katlettiği isimlerden biri de Hrant Dink'tir.

Hrant Dink, Ermeni bir emekçi ailenin çocuğu olarak, 15 Eylül 1954'te dünyayı gözleri açar. Anne ve babası ile birlikte 7 yıl geçirir. Sonrasında İstanbul'a gelen anne ve baba ayrılırlar ve Hrant iki kardeşi ile birlikte Gedikpaşa'daki Ermeni yetimhanesine yerleştirilir.

Hrant Dink, ilkökul ve lise eğitiminin ardından İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi'ni kazanarak, eğitimi burada sürdürür. Zooloji bölümünde eğitime devam ederken, Türkiye'de gelişmekte olan sosyalist siyasal mücadelenin içerisinde yer almaya başlar. Üniversiteyi yarıda bırakarak, insanların özgürce bir yaşama kavuşabilmesi için seçimini örgütlü mücadeleden yana yapar.

Örgütlü bir şekilde mücadele verirken, örgütlülüğünün Ermeni cemiyetleriyle ilişkilendirilmesinden çekindiği için ismini Fırat olarak değiştirir.

Çocukluğunu geçirdiği yetimhanede beraber büyüdüğü Rakel ile 1976 yılında evlenen Hrant Dink, eşi ile birlikte yoksul-kimsesiz Ermeni çocuklarının eğitim alabilecekleri, barınabilecekleri, kültür dersleri alabilecekleri bir çocuk kampı açar ve yönetimini üstlenir. Tuzla Ermeni Çocuk kampı açılışından 21 yıl sonra devlet tarafından kapatılır. Kampın kapatılmasının ardından Hrant Dink, çocuk kampında Ermeni militanlar yetiştirdiği gerekçesiyle 3 kez gözaltına

alınır ve sonrasında tutuklanır.

1990'lı ilk yıllardan itibaren yazınsal yaşama daha fazla zaman ayıran Hrant Dink, *Marmara* gazetesinde yazmaya başlar. Genelde Ermeni tarihini anlatan kitaplara karşı eleştirel yazılar kaleme alır ve Ermenicede "keman" demek olan Çutak rumuzunu kullanır.

Ermeni bir kimliğe sahip olan ve çeşitli mecralarda Ermeni sorununa dair yazılar yazan Hrant Dink, "Kendimizi anlatırsak, önyargılar kırılır" bakışı ile 5 Nisan 1996 yılında Ermenice ve Türkçe olarak yayın yaşamına başlayan *Agos* gazetesinin kurucuları arasında yer alır. Yıllarca gazetenin genel yayın yönetmenliği görevini üstlenir. Hrant Dink, *Agos* gazetesi toplumun ve ezilenlerin sesinin duyulduğu bir kürsü haline getirmek için büyük emek harcar.

Yazdığı yazılarda bir yandan ezilenlerin mücadelesini anlatırken, diğer yandan da sermaye devletinin kan, katliam, zulüm ve ırkçılığı körükleyen politikalarını eleştirir. Onun eleştiren kalemi susmadığı için hakkında Türklüğü ve devleti aşağılamak suçlaması ile davalar açılır. Aynı zamanda toplum içinde de hedef tahtasına çakılır. Bu hedef göstermelerle katliamın yolları da düzenlenmek istenir.

Hrant Dink, 19 Ocak 2007 günü sermaye devletinin bizzat planladığı alçakça bir saldırı ile faşist çete mensubu Ogün Samast tarafından *Agos* gazetesinin önünde vurularak katledilir.

Katliamın ardından ortaya çıkan dosyalar ve polis telsizlerinden yapılan konuşmalar katliamın önden planlandığını ve engellenmediğini gözler önüne sermektedir.

Devlet, ileri değerleri savunan, ezilenlerin sesi olan birini planladığı saldırı katletmiş ve failerini ise korumuştur bir kez daha. Failerini korumuştur çünkü katliam bizzat devlet mekanizmasında planlanıp gerçekleşmişken, devlet katliamdan sorumsuz tutulmuştur. Katliamın ardından ilk önce örgüt yok denilmiş, katliamın bir grup öfkeli milliyetçi gencin Hrant Dink'e öfke duymasından kaynaklı olarak gerçekleştirildiği ifade edilmiş, böyle yansıtılmıştır.

Gerçek failer ise yıllarca korunmuş ve korunmaya devam etmektedir. Son olarak geçtiğimiz senenin temmuz ayında açıklanan karar, katliamın sorumlularının korunmaya devam ettiğinin yeni bir kanıtı niteliğindedir. Zira devlet, Dink ailesinin ve toplumun öncülerinin yürüttüğü mücadelelerin basıncı altında, "FETÖ" ile ilişkilendirerek belli başlı tipleri tutuklamış olsa da kendini korumaya devam etmektedir. Oysa biliniyor ki şu ya da bu kolu değil, bizzat sermaye devleti, Uğur Mumcu'nun, Musa Anter'in, Metin Göktepe'nin ve katledilen daha nice gazetecinin faili olduğu gibi, Hrant Dink'in katledilmesinin de planlayıcısı ve uygulayıcısıdır.

Köhnemiş ve çürümeye yüz tutmuş sermaye devletinin kanlı katliamlarını da katliamcılar nasıl korunup kollandığını da unutmuyoruz. Mayasında katliam olan sermaye devletinden hesap sormak için örgütlü mücadeleyi büyütme devam ediyoruz.

Katledilişinin 15. yılında, ezilen sınıfın onurlu kalemi Hrant Dink'in anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz...

K. SÖNMEZ

Tarihin gördüğü en büyük devrimci!

V. İ. Lenin'i ölümünün 98. yılında
saygıyla anıyoruz

"Bu ilk zafer, nihai zafer değil henüz. Ekim devrimimiz sadece bizim cephemizde ve emsalsiz cefalar ve güçlükler, işitilmemiş acılar içinde ve büyük yanlışlar ve hatalarla gerçekleştirildi. Sanki yanlışlar olmaksızın, hata yapılmaksızın tek başına, geri bir halk, dünyanın en güçlü ve en ileri ülkelerin emperyalist savaşının üstesinden gelebilirmiş gibi! Hatalarımızı söylemekten korkmuyoruz ve onları düzeltebilmesini öğrenmek için bu hatalarımızı değerlendireceğiz. Ama gerçek gerçek olarak kalacaktır. Yüzlerce, binlerce yıldır ilk kez, efendiler arasındaki savaşa, kölelerin bütün efendilerine karşı yapacağı savaş ile "cevap vermek" doğrultusunda verilen söz eksiksiz yerine getirildi ve tüm güçlüklerle rağmen yerine getirilecek. Biz bu eserin yapımına başladık. Ne kadar zamanda, ne zaman, hangi ulusun proleterleri bu eseri sonuna vardırırlar bunun öze ilişkin bir önemi yok. Önemli olan bunun kırılmış, yolun gösterilmiş ve açılmış olmasıdır."